

ÇİĞDEMİN SESİ

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK MAHALLE DERGİSİ

Temmuz 2026

Sayı 123

30 YILLIK DAYANIŞMANIN yazı

Mahallemizin kültürü,
paylaşılan güzel anılar
ve birlikte ürettiğimiz
umutla büyüyor.

YAZ AKŞAMLARINDA
BULUŞUYORUZ,
DAYANIŞMAYLA
GÜÇLENİYORUZ.

AÇIK HAVA SİNEMASI

Yıldızların altında
keyifli filmler.

PARK KONSERLERİ

Canlı müzikle
yaz akşamları
bizimle.

OĞUZ TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ

Kitaplar, etkinlikler
ve daha fazlası
yaz boyunca...

YAZ BULUŞMALARI ETKİNLİKLER

Çocuklar, gençler ve
komşularımız için
dolu dolu bir yaz.

Birlikte
Nice
30 Yillara!
❤️

İÇİNDEKİLER

BAŞKANDAN MESAJ

Başkan'dan <i>Fatih Fethi AKSOY</i>	1
---	----------

GÜNDEM

Temmuz Ayı Önemli Günler, Haftalar ve Olaylar <i>H. Suat ILGAZ</i>	2
Temmuz Ayı Fırtınalar Takvimi <i>H. Suat ILGAZ</i>	4
Dört Yıl Bir Günde Neler Oldu? <i>Vecdi SEVİĞ</i>	5

MAHALLE & DERNEK

Fotoğraflarla Çiğdem Mahallesi <i>H. Suat ILGAZ</i>	7
Haberler ve Bu Ayın Öne Çıkan Anları <i>Çiğdemim DERNEĞİ</i>	10

TOPLUM & YAŞAM

Meğer Semtimizde Tiyatro Varmış <i>Pınar AYDIN O'DWYER</i>	16
Çocuklar İçin Uygun Ekran Süreleri <i>Prof. Dr. Bülent YILMAZ</i>	19
Yaş Alma, Aynalar, Beden Ölçüleri ve Disiplin <i>Sinan KAYALIGİL</i>	20
Güvenlik ve Veri Odaklı Değer Artışı <i>Hakan ORTABAĞ</i>	23

KÜLTÜR – SANAT

Bendir Kursunda Ritimle Büyümek <i>Ezgi KIRAÇLI</i>	26
Drama ile Kendimizi Keşfetmek <i>Ezgi KIRAÇLI</i>	27
Suçluluk ve Masumiyet Üzerine <i>Pınar AYDIN O'DWYER</i>	28
Kitap Öğretir <i>Turhan DEMİRBAŞ</i>	30
Kitap Tanıtımı: Kolera Günlerinde Aşk <i>H. Suat ILGAZ</i>	34

GEZİ - DENEME

Güller ve Göller Diyarı Isparta <i>Emine YAMAÇ</i>	35
Kuzey İtalya'dan Roma'ya: 8 Günde Masalsı İtalya Rotası <i>Namık Kemal AKSOY</i>	38
Öyle Bir Geçer ki Zaman!.. <i>Nefise ÖKE</i>	43

MAKALE

Bavulunu Toplayamayanlar Kulübü <i>Misem Mahi UĞUR</i>	44
Altı Milyon Yıl Önce İnsanın Evrimi <i>Cengiz KARAKÖSE</i>	46

EDEBİYAT

Gerçek Üstü Hayatlar <i>Sema BAYRAM ÇALAPÇIKAY</i>	48
Kanma <i>Güven GÜRBÜZ</i>	50

BULMACA

Bulmacaya Var Mısınız? <i>Sinan KAYALIGİL</i>	51
---	-----------

BAŞKAN'DAN

Fatih Fethi AKSOY - Çiğdemim Derneği YK Başkanı
ffaksoy@gmail.com

30 Yıllık Dayanışmanın Yazı

Sevgili Komşularımız,

Okulların kapanmasıyla birlikte yaz mevsiminin en güzel günlerine adım attık. Bir eğitim yılını başarıyla tamamlayan **tüm öğrencilerimizi kutluyor, emek veren öğretmenlerimize ve velilerimize teşekkür ediyorum**. Dilerim bu yaz; çocuklarımız için bol kahkahalı, gençlerimiz için umut dolu, hepimiz için ise sağlıklı ve huzurlu geçer.

Yaz, sadece tatil demek değildir. Yaz; sokakların yeniden çocuk sesleriyle dolduğu, komşuların akşam serinliğinde bir araya geldiği, parkların, meydanların ve ortak yaşam alanlarının yeniden hayat bulduğu zamandır.

Bu yıl bizim için yazın ayrı bir anlamı daha var. **Çiğdemim Derneği** olarak tam **30 yıldır** aynı inançla çalışıyoruz. Otuz yıldır komşuluğun, dayanışmanın, gönüllülüğün ve birlikte üretmenin mümkün olduğunu gösteren binlerce güzel hikâyeyi hep birlikte yazdık. Mahallemizi yalnızca yaşanan bir yer değil; paylaşmanın, dostluğun ve kültürün yeşerdiği bir yaşam alanına dönüştürmeye çalıştık.

Bu yaz da bu hikâyeye yeni sayfalar ekleyeceğiz. **Açık hava sinemasında** aynı perdeye bakıp aynı heyecanı paylaşacak, **park konserlerinde** birlikte şarkılar söyleyecek, çocuklarımızın neşesine, komşularımızın sohbetine ortak olacağız. Çünkü biliyoruz ki en güzel anılar, birlikte yaşanan anlardır.

Çiğdemim Derneği'nin kapısı yaz boyunca da her zamanki gibi açık olacak. Kütüphanemizde, etkinliklerimizde, söyleşilerimizde ve mahallemizin farklı köşelerinde sizlerle buluşmayı sürdüreceğiz. Her buluşma, **30 yıllık dayanışma kültürümüze** yeni bir değer katacak.

Bugün geriye dönüp baktığımızda görüyoruz ki bizi güçlü kılan yalnızca yaptığımız etkinlikler değil; birbirimize duyduğumuz güven, komşuluğa verdiğimiz değer ve dayanışmadan hiç vazgeçmememizdir. Gelecek yıllarda da aynı heyecanla, aynı umutla ve aynı gönüllülük ruhuyla yolumuza devam edeceğiz.

Yaz akşamlarında bir parkta, açık hava sinemasında ya da derneğimizin bahçesinde yollarımızın kesişmesi dileğiyle...

Hepinize sağlıklı, mutlu ve umut dolu bir temmuz ayı diliyorum.

Sevgi ve dayanışmayla...

TEMMUZ AYI ÖNEMLİ GÜNLER, HAFTALAR VE OLAYLAR

Suat ILGAZ - Hanedan Apartmanı

suatilgaz57@yahoo.com.tr

1 Temmuz

Kabotaj Bayramı

2004: Amerikalı sinema oyuncusu Marlon Brando (80) hayatını kaybetti

3 Temmuz

1988: İstanbul Fatih Sultan Mehmet Köprüsü açıldı

2000: Sinema oyuncusu Kemal Sunal (56) hayatını kaybetti

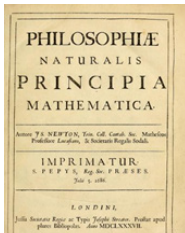

4 Temmuz

Amerikan Bağımsızlık Günü

5 Temmuz

1687: İngiliz bilim insanı Isaac Newton, Doğa Felsefesinin Matematiksel İlkeleri (Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica) adlı eserini yayımladı

1996: Dolly adlı koyun, bir erişkin hücreden klonlanmış ilk memeli oldu

6 Temmuz

1885: Fransız bilim insanı Louis Pasteur'un bulduğu kuduz aşısı ilk kez bir insana uygulandı

1962: Amerikalı yazar William Faulkner (65) hayatını kaybetti

7 Temmuz

1993: Şair ve yazar Rıfat Ilgaz (82) hayatını kaybetti

8 Temmuz

1937: Türkiye ile İran, Irak ve Afganistan arasında saldırmazlık paktı (Sadabat Paktı) imzalandı

9 Temmuz

1961: 1961 Anayasası, halk oylaması sonucunda kabul edildi

10 Temmuz

Dünya Hukuk Günü

12 Temmuz

1932: Türk Dil Kurumu kuruldu

13 Temmuz

1882: Ressam İbrahim Çallı dünyaya geldi

14 Temmuz

1789: Fransızların Bastille Günü. (Fransızlar, krallığa karşı ayaklandılar. Halk, Paris Bastille Hapishanesi'ndeki siyasi tutukluları serbest bıraktırdı)

15 Temmuz

Demokrasi ve Millî Birlik Günü

1904: Rus Yazar Anton Çehov (44) hayatını kaybetti

17 Temmuz

1790: İskoç ekonomist Adam Smith (67) hayatını kaybetti

18 Temmuz

1965: Yazar Refik Halit Karay (77) hayatını kaybetti

20 Temmuz**KKTC'nin Barış ve Özgürlük Bayramı**

1969: Tarihte ilk kez insanlı bir uzay aracı Ay'a ulaştı. Apollo-11 ile Ay yüzeyine inen astronot Neil Armstrong ve Buzz Aldrin, Ay'a ilk ayak basan insanlar oldu

1974: TSK'nın Kıbrıs Barış Harekâtı

21 Temmuz

1899: Amerikalı yazar Ernest Hemingway dünyaya geldi

23 Temmuz

1908: 2. Meşrutiyet ilan edildi

1919: Erzurum Kongresi toplandı

1939: Fransız birlikleri Hatay'ı terk etti

24 Temmuz**Basın Özgürlüğü İçin Mücadele Günü**

1923: Lozan Barış Antlaşmasının imzalanması

25 Temmuz

2016: Tarihçi, yazara, akademisyen Prof. Dr. Halil İnalcık (101) hayatını kaybetti

26 Temmuz

1951: Şair Nazım Hikmet vatandaşlıktan çıkarıldı

2004: Karikatürist Oğuz Aral (68) hayatını kaybetti

28 Temmuz

1741: İtalyan besteci Antonio Vivaldi (63) hayatını kaybetti

1750: Alman besteci Johann Sebastian Bach (65) hayatını kaybetti

29 Temmuz

1890: Hollandalı ressam Vincent Van Gogh (37) hayatını kaybetti

30 Temmuz

2006: Gazeteci, Yazar Duygu Asena (60) hayatını kaybetti

TEMMUZ AYI FIRTINALAR TAKVİMİ

H. Suat ILGAZ - Hanedan Apartmanı
suatilgaz57@yahoo.com.tr

Değerli Dostlar,

Çok uzun yıllardan beri, belirli iklim olayları, hemen her yıl aynı tarihlerde (belki bir iki gün farkla da olsa) hiç şaşmadan tekrarlanmaktadır. Eskiler bunlara uygun isimler vermişler ve işlerini planlarken bu tarihlere dikkat etmişlerdir. Bilgisayarlar ve akıllı telefonların henüz hayatımıza böylesine yoğun bir şekilde girmediği dönemlerde, neredeyse her evin duvarlarında asılı olan **Saatli Maarif Takvimlerinde**, anılan iklim olayları gün gün yer almaktaydı.

Biz de **Çiğdemim Derneği** olarak, iş ve tatil planlamalarında komşularımızın yararlanabileceğini düşünerek her ay düzenli bir şekilde, o ay içinde beklenen fırtınaların takvimini yayınlıyoruz.

(Kaynakça: [Toprak Ana Platformu](#) ve [Türksail](#))

Fırtına Adı	Fırtına Tarihi	Gün
Yaprak Fırtınası	1 Temmuz – 2 Temmuz	1 Gün
Sam Yelleri	3 Temmuz – 24 Ağustos	52 Gün
Fırtına	6 Temmuz – 8 Temmuz	2 Gün
Çark Dönümü Fırtınası	9 Temmuz – 12 Temmuz	3 Gün
Bevarih Rüzgarları Sonu	11 Temmuz – 13 Temmuz	2 Gün
Fırtına	16 Temmuz – 18 Temmuz	2 Gün
Gün Dönümü Fırtınası	20 Temmuz – 21 Temmuz	1 Gün
Kara Erik Fırtınası	25 Temmuz – 27 Temmuz	2 Gün
Kızıl Erik Fırtınası	30 Temmuz – 31 Temmuz	1 Gün

DÖRT YIL BİR GÜNDE NELER OLDU?

Vecdi SEViĞ - Gökkuşığı Sitesi
vecdi.sevig@gmail.com

Dikkatli okurların gözünden kaçmayacaktır. Sayın Suat Ilgaz'ın özenle hazırladığı "Temmuz Ayı Önemli Günler, Haftalar ve Olaylar" bölümünde "23 Temmuz 1919: Erzurum Kongresi toplandı" satırını "24 Temmuz 1923: Lozan Barış Antlaşmasının imzalanması" ifadesi izliyor. 4 yıl 1 gün arayla iki olay.

Bu dört yıla neler sığdırıldı?

Mustafa Kemal, 1919 yılının temmuz ayında Erzurum'a geldiğinde "*Dahiliye Nezareti'nin [İçişleri Bakanlığı'nın], size kati emri*" diye başlayan ve "*artık o zatın azledilmiş [işten çıkarılmış] olduğunu bilmek, kendisiyle hiçbir resmi muameleye girişmemek, hükümet işleriyle alakalı hiçbir talebini yerine getirtmemek*" buyruğu valiliklere ulaşmıştı bile. "**O zat**" **Mustafa Kemal Paşa**'dan başkası değildi ve telgrafın altında dönemin bakanı **Ali Kemal**'in imzası vardı.

Erzurum Kongresi için hazırlıklar yapılırken, Erzurum, 5 Temmuz 1919.

Ali Kemal, aynı günlerde birçok valiyi de görevden almıştı. **Atatürk** Nutuk'ta Erzurum'a gelişini şöyle anlattı:

"Vali Münir Bey, İstanbul'ca azledilmişti. Hareket etmeyip Erzurum'da kalması hakkındaki bildirimim üzerine henüz Erzurum'da bulunuyordu. Bitlis valiliğinden ayrılıp İstanbul'a gitmek üzere Erzurum'dan geçen Mazhar Müfit Bey de aynı suretle Erzurum'da beni bekliyordu."

Mustafa Kemal, Anadolu'daki müfettişlik görevinden uzaklaştırılmasından birkaç gün sonra ordudan istifa ettiğini askeri yetkililere telgrafla bildirdi. Şimdi sıra, Nutuk'ta "*Efendiler, malumu alileri olduğu üzere,*

Erzurum Kongresi 1919 senesi Temmuz'unun 23. günü, pek mütevazı bir mektep salonunda toplandı. İlk günü, beni riyasete seçtiler" diye başlayan **4 yıl 1 günlük** sürecin başlangıcına gelmişti. Onca savaştan başarıyla çıkan, vatanın kurtarılması için 15 Mayıs günü İstanbul'dan ayrılan asker, nasıl çözeceği konusunda hiçbir fikri bulunmayan bir sorunla karşı karşıya olduğunu fark etti.

Paşa, askeri görevlerinden istifa etmişti, artık sivil bir kişi idi. Ama kongre açılışında giyebileceği sivil giysisi yoktu. O zamanlar konfeksiyon sanayii de kurulmamıştı, ceket satan dükkan da yoktu. Erzurum'da kumaş bulup kısa sürede diktirmek de imkansızdı. Bir sabah Paşa'nın "*Elbiseyi ne yapacağız?*" sorusuna **Mazhar Müfit Bey**, "*Kolay...*" karşılığını verdi ve valilik görevini bırakmış olan **Ahmet Münir Bey**'e gitti, "*Paşa için sizin elbiselerinizden birini istiyorum*" dedi, beklemediği bir yanıt aldı: "*Evet amma Paşa hazretlerine layık, temiz bir elbise bende yok.*"

Mazhar Müfit Bey, bu olayı yıllar sonra anılarına şöyle aktardı:

"Haksız değildi. Harp içi ve harp sonrası kimsede el dokunulmamış elbise kalmamıştı. Bununla beraber hemen akıl etti:

- Benim ya bir ya da iki defa giydiğim bir jaketatayım var, Paşa hazretlerine onu takdim edelim.

- Gayet iyi, diyerek hemen jaketatayı aldım, bende de temiz bir fes vardı. Gömlek, yaka, kravat da uydurulmuştu. Paşa'nın işte ilk sivil kıyafetini de bu surette temin etmiştik."

Görevden uzaklaştırılan valinin resmî törenlerde, düğünlerde giyilen, arkası yırtmaçlı ve etekleri uzun, ön kısmı ise yuvarlak kesilmiş ceketi hazırdı. **Mustafa Kemal** böylece 4 yıllık uzun yolculuğa ilk adımını attı: **Erzurum Kongresi** 23 Temmuz 1919 günü saat 10.30'da tarihi okul binasında başladı.

Trablus'tan Çanakkale'ye birçok cephede ulusu için çalışmış "**sivil**" **Kongre Başkanı**

kürsüde delegelere, kurtuluşun, *“ancak kuvvetini milli iradeden alan sorumlu bir hükümetin varlığı”* ile mümkün olacağını anlattı.

14 gün süren **Erzurum Kongresi**’ni 4 – 11 Eylül 1919 günleri arasındaki **Sivas Kongresi** izledi. Kongre sonunda *“Sivas Vilayeti Canibi Alisi”* [Sivas İli Yüksek Makamına] diye başlayan ve **Kongre Reisi M. Kemal** imzalı, **Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti**’nin kuruluş dilekçesiyle, *“kanun mucibince”* [yasa gereği] resmi örgütlenme gerçekleştirildi. Bu örgüt, 23 Ekim 1923 tarihinde İçişleri Bakanlığı’na, **M. Kemal Paşa** imzasıyla sunulan dilekçeyle **Halk Fırkası** (Partisi) adını alacaktı.

TBMM’nin başkomandan halkı selamlarken, Ankara, 28 Mayıs 1922.

Sivas Kongresi’nin ardından Ankara’ya gelindi, 23 Nisan 1920’de **TBMM** açıldı, üyelerinin meclis tarafından seçildiği hükümet kuruldu. Artık ulusal askeri hareketi de yöneten, **Milli Mücadele** sürecinin halka dayalı demokratik yönetimi iş başındaydı.

İşyanlar, ihanetler ve savaşlar birbirini izledi. Yıkılmakta olan imparatorluğun işgal altındaki başkenti İstanbul’da, kurtuluş mücadelesine karşı odaklar arkalarına yabancı güçleri alarak Ankara yönetimine saldırdılar, düşmanla işbirliği yaptılar. Kimi zaman umutsuzluk rüzgarları Ankara’ya kadar uzandı. **Atatürk’ün Nutuk’ta ifade ettiği gibi “Ordumuzun, 25 Temmuz 1921 akşamı Sakarya**

doğusuna” çekilmesiyle başlayan dönem, düşmanın püskürtülmesi için dönüm noktası oldu. Yirmi iki gün ve yirmi iki gece aralıksız devam eden Sakarya Muharebesi yeni **Türk devletinin** doğuşunun habercisiydi. Düşman batıya çekildi. 1922 yılı Ağustos ayında, *“Dört nala gelip Uzak Asya’dan / Akdeniz’e bir kısarak başı gibi uzanan / bu memleket bizim.”* diyerek haykırma zamanı gelmişti.

“Başkomandan Mustafa Kemal” imzalı *“Batı Cephesi’ndeki ordularımız ...Ağustos ayının yirmi altıncı Cumartesi günü düşmana taarruza başlayacaktır.”* bilgisini ulaştıran telgraf **Erzurum Kongresi**’nin toplanmasından 3 yıl 1 ay 2 gün sonra Afyon’dan Ankara’ya gönderildi. 9 Eylül 1922’de İzmir düşmandan temizlendi, **barış antlaşması** İsviçre’nin Lozan kentinde 24 Temmuz 1923 günü imzalandı.

Erzurum Kongresi başlayalı **4 yıl 1 gün** geçmişti. Sıra 3 ay 5 gün sonra **Cumhuriyet**’in ilanındaydı.

26 Haziran 2026 günü yazıyı tamamlarken geçmiş düşündüm: Geride kalan 4 yıl 1 günde ülkemizde neler oldu? Depremler, orman yangınları, siyasi olaylar...

FOTOĞRAFLARLA ÇİĞDEM MAHALLESİ

H. Suat ILGAZ - Hanedan Apartmanı
suatilgaz57@yahoo.com.tr

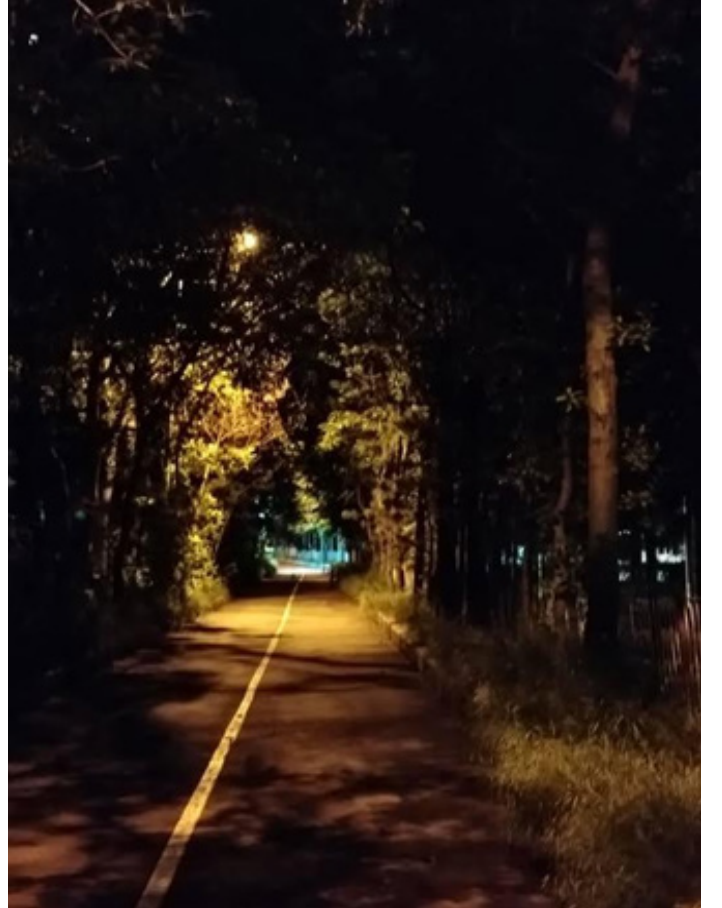
Çiğdemim Derneği olarak, Çiğdem Mahallesinin görsel arşivini oluşturmak amacıyla Facebook'ta kurduğumuz "FOTOĞRAFLARLA ÇİĞDEM MAHALLESİ" grubuna gönderilen fotoğraflardan bazılarını bu köşede paylaşmaya devam ediyoruz.

Halen üye sayısı 986'ya ulaşmış olan söz konusu Facebook grubuna tüm komşularımızın katılımını ve kendilerinde bulunan ya da yeni çektikleri arşivlik mahalle fotoğraflarını (mümkünse **yer ve tarih bilgisi ile birlikte**) burada paylaşımlarını bekliyoruz.

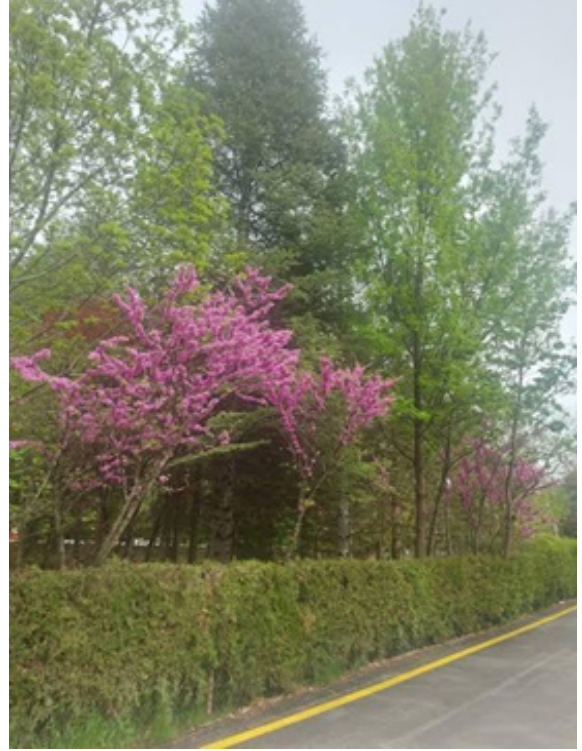

Sayın **Nuran Akatay**'ın, "Bugün, dev Türk Bayrağı ve Atatürk Posteriyile bu kez 19 Mayıs yürüyüşü yaptık. Bayramımızı kutladık. Bu güzel yürüyüşü organize eden Çiğdem Mah. Muhtarlığına ve Çiğdemim Derneğine teşekkürler..." notu ile 19.05.2026'da yaptığı paylaşım.

Sayın **Fidan Baysan**'ın 02.06.2026 tarihinde "Karanlığın sonu aydınlık mı? 1571. Sokak" notu ile yaptığı paylaşım.

Sayın **Sezer Nimet**'in "Emekliler Lokali Yolu" notuyla 12 Mayıs 2026 tarihinde yaptığı paylaşım.

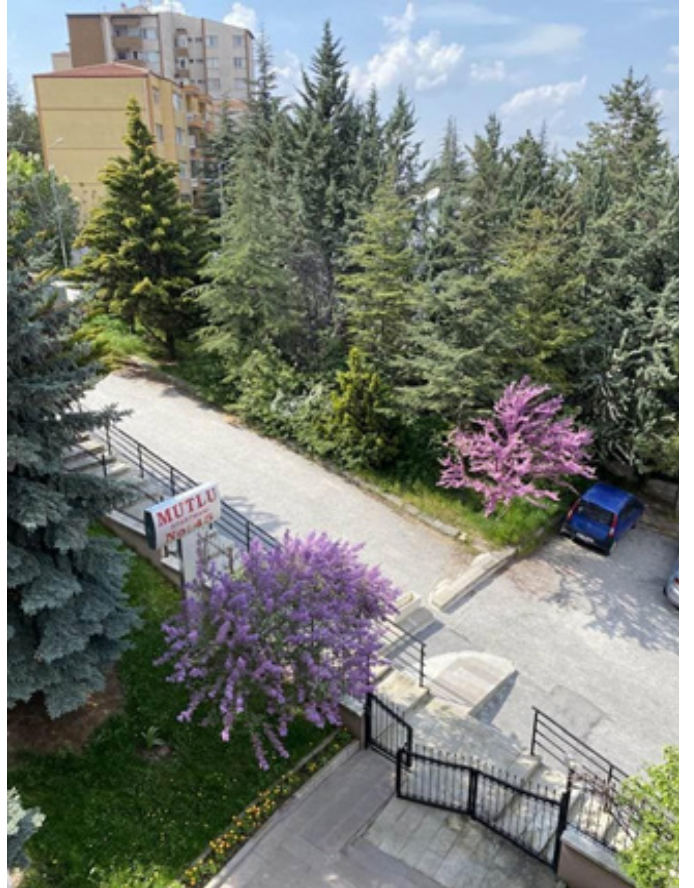

Sayın **Mualla İba Duman**'ın "Böyle güzelliklerle yaşamak, en güzel mutluluk. Çiğdem Mahallesinde yaşamak ayrıcalıktır." notuyla 15.05.2026 tarihinde yaptığı paylaşım.

Sayın **Asuman Pala**'nın "*Meral-Yaman Okay Parkı (02.05.2026)*" notuyla yaptığı paylaşım.

Sayın **Ayşen Demirel Göksu**'nun 12.05.2026 tarihli paylaşımı.

HABERLER VE BU AYIN ÖNE ÇIKAN ANLARI

Çiğdemim Derneği

Çankaya Kaymakamı Sayın **Avni Oral**'ı makamında ziyaret ettik. Ziyarete, Sayın Kaymakam'a yeni görevinde başarı dilekleri iletilirken, **Çankaya'nın ilçe oluşunun 90. yılını** da kutladık.

Samimi bir ortamda gerçekleşen görüşmede, Çankaya'nın tarihi, mahalle kültürü, komşuluk ilişkileri ve sivil toplum kuruluşlarının yerel yaşamdaki önemi üzerine değerlendirmelerde bulunduk. **Çiğdemim Derneği**'nin 30 yıldır Çankaya'da yürüttüğü kültür, sanat, dayanışma ve gönüllülük çalışmalarına ilişkin bilgileri paylaştık.

Dernek Yönetim Kurulu üyemiz ve muhtarımız **Özlem Ergon**'da mahallenin sorunları hakkında Sayın Kaymakama bilgi verdi.

Ziyaret sonunda, **Çankaya'nın ilçe oluşunun 90. yılı anısına** hazırlanan ve bu konuda çıkan yasanın bulunduğu Resmi Gazeteyi Sayın Kaymakam'a sunduk.

Çankaya Belediye Başkanımız Sayın Hüseyin Can Güner Derneğimizi Ziyaret Etti

Bugün derneğimizde gerçekleşen ziyarette; Yönetim Kurulu üyelerimiz ve muhtarımızla birlikte, 30. yıl kutlama çalışmalarımız hakkında bilgi verdik, mekân sorunumuzla ilgili taleplerimizi ilettik, mahallemiz, Çankaya ve ülke gündemine dair değerlendirmelerde bulunduk.

Yaklaşık 2 saat süren ziyaretin sonunda, Çankaya'nın ilçe oluşunun **90. yıl dönümü** için hazırladığımız, o güne ait Resmî Gazete'min bulunduğu **tablo** Başkanımıza hediye edildi.

Bu sıcak ve samimi ziyaret için
Başkanımıza teşekkür ediyoruz.

0312 285 20 47

www.cigdemim.org.tr/

06:06
ANKARA GÜNÜ

KATILIM BELGEMİZİ ALDIK

Ankara Kültür Sanat Platformu tarafından düzenlenen **06:06 Ankara Günü** etkinliklerine verdiğimiz destekten dolayı düzenlenen katılım belgesini aldık.

Birliktelik ve katılımcılık yolunda tüm yol arkadaşlarımıza teşekkür ederiz. ♥

Çiğdemim Derneği'nin
30. Yılına Armağan

...30 YIL

DİLE KOLAY

Belgesel Gala Gösterimi

Sevgili Komşularımız, Dostlarımız ve Gönüllülerimiz,
Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi
Film Tasarımı ve Yönetimi Bölümü öğrencileri tarafından hazırlanan,
Çiğdemim Derneği'nin 30 yıllık dayanışma, dostluk ve mahalle
kültürünü anlatan '**Dile Kolay**' belgeselimizin gala gösteriminde
sizlerle birlikte olmaktan mutluluk duyacağız.

Gösterim öncesinde
Çiğdem Anadolu Lisesi
ÇALnROLL Müzik Grubu
sahne alacaktır.

21 Haziran 2026 Pazar

19.00 – ÇALnROLL Konseri

20.00 – 'Dile Kolay' Belgesel Gösterimi

Can Yücel Parkı Açık Hava Sineması, Çiğdem

Otuz yılın anılarını birlikte izlemek, birlikte hatırlamak
ve birlikte kutlamak için sizleri aramızda görmekten onur duyarız.

30 yıldır komşulukla, dayanışmayla, gönüllülükle...

Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

**BAŞKENT
ÜNİVERSİTESİ**

ÇİĞDEMİM 30 YIL

**ÇİĞDEM MAHALLESİ
KURUMU**

**FİLM
TASARIMI
ve YÖNETİMİ**

ORMAN YANGINI GÖNÜLLÜSÜ EĞİTİMİ

Mahalle Afet Gönüllüleri

Mahalle afet gönüllüleri ekibimizden dört arkadaşımızla bugün Orman Genel Müdürlüğü'nde orman yangını gönüllüsü eğitimine katılarak **sertifikalarımızı aldık.**

Bundan sonra orman yangınlarında ekiplere destek için **daha bilinçli** bir şekilde sahada olacağız.

0312 285 20 47

www.cigdemim.org.tr/

ORMAN YANGINLARININ ÖNLENMESİNE DAİR ALINAN TEDBİRLER

Ormanlık/mesire alanlarında insan ve araç yoğunluğunun artması ve ülkemiz genelinde orman yangınları açısından yüksek risk taşıyan meteorolojik şartların devam etmesi nedeniyle orman yangını çıkış nedenleri arasında yer alan anız yakma, tarla çalışmaları, bağ-bahçe temizliği, çöplerin yakılması, enerji nakil hattı arızaları, piknik, çoban ateşi, yıldırım, kasıt, ihmal veya dikkatsizlik neticesinde gerçekleşen orman yangınlarını önlemek amacıyla aşağıdaki kararlar alınmıştır:

1- Ankara İli Orman Yangınlarıyla Mücadele kapsamında İlimiz sınırları içerisindeki ekli listede yer alan milli park / mesire alanları / tabiat parkları/ orman parkları hariç olmak üzere tüm ormanlık alanlara girişler 01/06/2026 - 30/09/2026 tarihleri arasında 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 74. maddesi ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 9. ve 66. maddeleri uyarınca yasaklanmıştır.

2- İlimizdeki ormanlarda yetkili idarelerin gözetim ve denetiminde bulunan mesire alanları, tabiat parkları, orman parkları ve Milli Parklarda yukarıda belirtilen tarihler arasında idarece belirlenen ocak, mangal, barbekü vb. düzenekleri olan yerlerde gün içerisinde 09:00 - 21:00 saatleri dışında ateşli piknik ile kamp yapılmasına ve çadır kurulmasına izin verilmeyecektir. Söz konusu alanlardan saat 22:00'ye kadar çıkış işlemi tamamlanacaktır.

3- Kamping işletmeleri haricinde ormanlık alanlarda kamp yapılmasına ve çadır kurulmasına izin verilmeyecektir.

4- Ormancılık faaliyetleri gereği üretim çalışmalarının devamı, fidan dikme, bakım ve onarım gibi orman idaresinden ihale veya tahsisli sözleşmelerle iş almış kişiler ile bu çalışmaları denetleyen ve kontrol eden Orman Bölge Müdürlüğü personelinin haricindeki vatandaşların ormanlara giriş ve çıkışları yasaklanmıştır.

5- Orman Kanunu'nun 31. ve 32. maddesi kapsamında olan ve orman içi, orman bitişiği ve ormana yakın yerleşim yerlerinde/ mahallelerinde anız, bağ-bahçe ve tarla temizliğinden meydana gelen dalların ve her türlü bitki örtüsünün yakılması ve havai fişek atılması yasaktır.

6- Orman alanı civarındaki tesisler ile sanayi kuruluşları, orman alanlarını etkileyebilecek her türlü faaliyet nedeniyle oluşabilecek yangın riskine karşı önleyici bütün tedbirleri eksiksiz alacaklardır.

7- Enerji nakil hatlarının yapım ve bakımı ile ilgili kuruluşlar (Başkent EDAŞ, TEDAŞ ve TEİAŞ) hatların özellikle ormanlık alanlardan geçen bölümlerinde gerekli bakımları gerçekleştirecek, yangın riskine karşı her türlü tedbiri alarak, gerektiğinde enerji kesintisi uygulayacaklardır.

8- Tüm belediyelerimiz, orman içi, orman kenarı ve bitişiğinde bulunan çöp toplama alanları çevresinde koruma bandı oluşturacak ve yangın riskine karşı gerekli iş makinelerini hazır bulunduracaklardır. Demiryolu kenarları, piknik alanları, turistik alanlar, meskûn mahaller, her türlü tesis ve ziraat arazileri gibi özel yangın tehlikesi oluşturan alanların etrafında emniyet yolu ile şerit açılması sağlanacaktır.

9- Tescilli alanlarda ve müstecire kiraya verilen yerlerde olası yangına karşı Yangın Müdahale Planının onaylanması akabinde, ateşli piknik yapılan ekli yerlerde orman yangınlarına karşı her türlü tedbir müstecir tarafından alınacaktır. Bu alanlarda alınacak olan tedbirlerin kontrolü DKMP 9. Bölge Müdürlüğü, ilgili belediye ve Orman Bölge Müdürlüğü tarafından yapılacaktır. 2026 yılı Orman Yangınları ile Mücadele Komisyon Kararının 25. maddesinin (a) bendinde belirlenen sahalarda, Tarım ve Orman Bakanlığının 06.12.2024 tarihli "OGM ile DKMP Genel Müdürlüğü Arasında Korunan Alanlardaki Uygulamalara Dair İşbirliği Protokolü" hükümleri gereği; DKMP 9. Bölge Müdürlüğünce, devriye gezdirilecek, sabit mangal ve barbeküler haricinde ateşli piknik yaptırılmayacak, piknikçiler yangın riskine karşı sürekli uyarılacak, gün sonunda piknik alanında yanar şekilde ateş olmadığının kontrolü yapılacak, piknik alanlarına giren ve çıkan araçların kontrolü ve konuşlanması denetlenecektir.

10- Orman Bölge Müdürlüğü koordinasyonunda genel kolluk ve orman kolluğundan oluşturulan denetim ekipleri etkin bir şekilde gözetim ve denetim yapacaklardır. Drone ve KGYS vb. vasıtalarla yapılan izleme ve gözlem faaliyetleri arttırılacaktır.

11- Yetkili ve ilgili birimlerce tüm iletişim araçları kullanılarak vatandaşlarımızın orman yangını riski konusunda bilgilendirilmesi ve uyarılması sağlanacak, ayrıca; muhtemel orman yangınından etkilenebilecek, özel tedbirler alınması gereken yerleşim yerleri, kritik yapı, fabrika, depo ve benzeri alanlar belirlenecek, riskli alanlarda bulunanların sorumlularca kendi tedbirlerini almaları konusunda bilgilendirme ve uyarılar yapılacaktır. Mahalle muhtarlıklarımız ormanların yangınlara karşı muhafazasında gerekli tedbirlerin alınması ve vatandaşların uyarılması konusunda dikkatli ve duyarlı olacaklardır.

12- Gerekli hallerde ilçe kaymakamlarımızın emriyle; tüm kamu ve özel sektör imkânları kullanılarak her türlü araç ve gereçle Orman Bölge Müdürlüğünün koordinasyonunda yangına karşı en etkili şekilde müdahale edilmesi sağlanacaktır.

13- Yukarıda belirtilen kararlar ve tedbirler tüm ilgililerin hassasiyetle uymaları, milli ekonomimiz, doğal kaynaklar, can ve mal kayıplarının önlenmesi bakımından önemlidir. Karar ve tedbirlerin tatbik ve icrasına muhalefet edenler ile müşkülât gösterenler veya riayet etmeyenler hakkında; 6831 sayılı Orman Kanunu'nun ilgili hükümleri, 2872 sayılı Çevre Kanunu'nun ilgili maddeleri, 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 66. maddesi ile hareketleri ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 32. maddesi gereğince işlem tesis edilecektir.

14- Bu karar hükümleri 30/09/2026 tarihine kadar uygulanır ve Ankara Valiliği tarafından yürütülür.

Kamuoyunun bilgisine sunulur.

MEĞER SEMTİMİZDE TİYATRO VARMIŞ

Pınar AYDIN O'DWYER - Başak Sitesi

Siz kendi tiyatro grubu olan şanslı bir semtte mi oturuyorsunuz, yoksa “**Semt Tiyatrosu**” olgusundan yoksun bir mahallede mi? Ben üçüncü gruptanım, meğer oturduğum semtin tiyatro grubu varmış ama benim haberim olmamış bile! **100. Yıl Semt Tiyatrosu** grubunun sahnelediği **Nâzım Hikmet Ran**’ın **Ferhad ile Şirin** adlı 2 perdelik eserini seyredirken bu durumun farkına vardım. 3 Haziran 2026 saat 19:30’da **Yaşar Kemal Kültür Merkezi**’nde sunulan temsili, ilgiyle izleyen seyircilerin arasındaydım. Biletler ücretsizdi, yer ayırtmak yeterliydi.

KONU: Orta Asya’dan Anadolu’ya kadar uzanan geniş bir coğrafyada yüzyıllar boyunca anlatılan öykülerden çeşitli motifleri barındıran ve hiç unutulmamış bir aşk öyküsünü konu eden eseri **Nâzım Hikmet** 1948 yılında Bursa Cezaevinde yazmış. **Halk çocuğu Nakkaş Ferhad**’a, **Mehmene Banu Sultan**’ın sevgili kardeşi olan ve bir görüşte âşık olduğu **Şirin**’e ulaşabilmesi-kavuşabilmesi için yüce demir dağı delip pınar suyunu şehre akıtması şart koşulmuştur. Onlarca yıl süren bu meşakkatli iş giderek toplumsal bir ülkü halini alır. İnsanî aşk için yola çıkan **Ferhad**, topluma emek döken bir halk kahramanına dönüşür ve onun ülküsünü paylaşan halk da adeta **Ferhad**’laşır.

YARATICI SANATÇILAR: Eseri sahneye, üretken sanatçı **Yeşim Eyüboğlu** koymuş. Eyüboğlu deneyimli bir yazar, yönetmen, oyuncu ve drama eğitimcisi. Kendi kaleme aldığı “**Sır**” adlı oyunu, davet üzerine Flemenk dilinde Hollanda’da sahneye koymuş. Yayımlanmış birçok öyküsünün yanı sıra **Cinnet Misafirleri** (Can Yayınları 2002, 2007) ve **Geleceğini Biliyordum** (İnkılap Kitabevi 1998, Öykü Ödülü) adlı iki kitabı var. TRT Radyo1’de “**Edebiyat ve Edebiyatın Arka Sokakları**” adlı programı ve TRT radyolarında benzer köşeler hazırlamış ve sunmuş. Tiyatro ve edebiyat çalışmalarını sürdüren, düşüncelerini farklı gazete ve dergilerde dile getiren, çok sayıda tiyatro eserinin yazarı, yönetmeni, oyuncusu olarak yaratımda yer almış ve ödüllere layık bulunmuş çok yönlü ve azimli bir sanatçı.

Yapımın yönetmen yardımcılığını **H. Serhan Sarıkaya** (Eğitim bilimleri emekli öğretim üyesi), sahne amirliğini **Nilgün Yurtgezer** üstlenmiş. Ses-ışık tasarımı **Kemal Erdan**’ın, dekor-kostüm tasarımı **Nilgün Yurtgezer**’in, dijital tasarım **Hakan Baykal**’ın yaratımı.

OYUNCULAR VE ESAS UĞRAŞILARI: Şirin: **İpek Büyükkırcalı** (bankacı), Ferhad: **İlker Cengiz** (akademisyen), Mehmene Banu: **Necla Öztürk** (öğretmen), Vezir: **Serkan Sağır** (mali müşavir), Dadı: **Yaşar İmamgiller Bayındır** (emekli), Behzat: **Yaşar Akdoğan** (emekli), Gelen: **Hakan Baykal** (emekli), Şerif: **Muhammet Sarioğlu** (emlakçı), Ustabası ve Servinaz: **Nihan Kızılkaya** (mühendis), Münecim: **Yasemin Dalkıran Altay** (devlet memuru), Hekimbaşı: **İrem Karagümüş** (emekli), Rüya anne: **Özlem Göçmen** (emekli), Münadi: **Sultan Altun** (emekli), Semerkantlı: **Umut Ayhan** (akademisyen), Muhafızlar: **Fatih Çoşkun** (belediye çalışanı), **Barış Küçük** (belediye çalışanı), **Nilgün Yurtgezer** (emekli), Boyacı: **Alpcan Özkan** (teknik eleman), Arzen Halkı: **İmge Karagümüş** (Çocuk oyuncu), **İrem Karagümüş**, **Sultan Altun**, **Nihan Kızılkaya**, **Zafer Aksu**, **Umut Ayhan**, **Cem Çamlı**, **Taha Şenol**, **Derya Kırbaş**, **Serap Yıldırım**, **Tülay Şahin**, **Filiz Tezcan**, **Yasemin Dalkıran Altay**, **Alpcan Özkan**, **Cemile Bayındır**, **Yaşar Bayındır**.

TEMSİL HAKKINDA İZLENİMLERİM: Ferhad ile Şirin'in konusuna aşına olmama rağmen nasıl sahnelendiğini, "amatör" ve "alaylı" sanatçılar tarafından nasıl yorumlanacağını çok merak ediyordum. 2 perde olarak sunulan ve 115 dakika süren temsili ilgiyle ve dış dünyadan tamamen koparak-kurtularak izledim. Ve o kadar beğendim ki sanatın mesleği olmayan "sanat tutkulu gönüllüler" tarafından icra edilmesinin değerini bir kez daha alkışladım.

Yönetmen **Eyüboğlu**, amatör sanatçılarla çalışırken ne mizansenleri ve mimikleri ne de herhangi bir sahne yorum ayrıntısını azaltma eğilimi hissetmemiş ve belli ki provalar sürdükçe gereği olmadığını anlamış. Yeterince ayrıntılı ama özenli yalınlıkta sahneleme oyuncuların rollerini içselleştirmesine yol açmış. Oyuncular oynadıkları karakterleri "rol" olarak değil, "kendileri"ymiş gibi içlerine sindirmiş ve birbirlerini de öyle algılamayı başarmış. Dahası, afiş de dahil olmak üzere dekorların, kostümlerin, aksesuarların, makyaj ve saç tasarımlarının ve videonun titiz sanatsal ve dramaturjik tasarımı ve dokusu oyuna olumlu katkı sağlamış. Bazı kostümlerin pet şişelerin geri dönüşümüyle yaratılmış olduğunu öğrendiğimde bu azim ve yaratıcılığa hayretim ve hayranlığım bir kat daha arttı. Böylece profesyonellerin de saygıyla izleyeceği ve örnek alacağı bütüncül bir yapım ortaya çıkmış.

Görüldüğü üzere, rejisör hariç tüm yaratım ekibi ve oyuncular amatör, bambaşka mesleklerden. Zaten asıl değerli olan da bu durum. Eserin konusuna uygun şekilde toplumdan tiyatro ile ilgilenen bireyler bir araya gelip **tiyatro-Şirin aşkı** için **Ferhad'laşmışlar**; sanat ülküsünün etrafında **nakkaş Ferhad**'la elele tutuşmuş, sahnede ve sahne gerisinde yürek yüreğe emek vermişler. Azimle ve şevkle çalışmanın meyvesini sadece seyircilerle paylaşmakla kalmıyorlar, aslolanın "**ben değil biz**" olduğunu gözler önüne seriyorlar. Üstelik bunun farkında olduklarının da farkına varılmasını sağlıyorlar. Başrollerden en küçük hatta sözsüz rollere kadar sahnedeki tüm oyuncular gönülden alkışı hak ediyorlar.

YAPIM HAKKINDA BİLGİLER: İlk temsil 17 Mart 2024'te **Yaşar Kemal Kültür Merkezi**'nde sunulmuş. Benim izlediğim 20'nci performans imiş. Elmadağ, Şereflikoçhisar, Kırşehir, Çanakkale, Balıkesir ve Amasya'ya turnelere gidilmiş. 2024 yılında Yeni Tiyatro Dergisi Jürisinin, 11. Uluslararası Emek ve Başarı Ödülleri kapsamında '**Yılın Projesi**' ödülüne ve 2025'te **Direklerarası Seyirci Ödülleri, Jüri Özel ödülüne** layık bulunmuş.

Kurumsal Koordinasyon: H. Serhan Sarıkaya, Fatih Coşkun, Meryem Mercan, Nilay Özipek, Barış Küçük, Deniz Yarangümeli, Derya Mahzunî Demir. **Yapımcıların özel teşekkürleri:** Yaşar Nezih Eyüboğlu, Kadri Ergen, Fatih Fethi Aksoy.

SEMT TİYATROLARI

Çankaya Belediyesi'nin 2007 yılından bu yana yürüttüğü **Toplumsal Dayanışma Merkezleri Projesi** çerçevesinde, semt tiyatroları girişimiyle, gönüllü tiyatro gruplarına kucağını açmış durumda. 100 Yıl, Çayyolu, Dikmen, Maltepe, Or-An ve Yıldız'daki amatör tiyatro grupları Çankaya Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi, Doğan Taşdelen Kültür Merkezi ve Yılmaz Güney Sahnesi'nde ücretsiz olarak izleyiciyle buluşmakta. **Tiyatronun toplumsal ve kültürel rolü** yadsınamaz. Bir yandan toplumla bağlantı kurulabilir, eserin konusu ve sahnelenme yöntemi yeni ufuklar açabilir, toplumsal olaylara sanat penceresinden sunumla eleştirel gözle bakılabilir ve daha insanca bir geleceğe ışık tutulabilir. Bunların yanı sıra her yaştan insanın sanatsal yanı ortaya çıkabilir ve günlük tatsız olayların yarattığı mutsuzluğa ve umutsuzluğa bir nebze deva olabilir (**Kaynak: Sarıkaya HS: Çankaya Belediyesi, Semt Tiyatrolarını Kurmak. Karanfil Dergisi, Sayı 5, 2025**).

Başka belediyelerin var mı bilmiyorum ama dileğimiz, semt tiyatrolarının yayılarak sekteye uğramadan sürmesi ve sanatı sahneden sokağımıza da taşıyacak uygulamalarla, örneğin **"sokak şarkıcılarının"** seslerinin evimizin çevresinde yankılanmaya başlaması.

16 Haziran 2026, Ankara

Not: <https://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/pinar-aydin-o-dwyer/meğer-semtimizde-tiyatro-varmis/12803> portalında yayımlanmış ve izinle kullanılmıştır.

ÇOCUKLAR İÇİN UYGUN EKRAN SÜRELERİ

Prof. Dr. Bülent YILMAZ

Hacettepe Üniversitesi, Bilgi ve Belge Yönetimi Böl. Öğr. Üyesi

Çocuklarda **0-3 yaş** döneminin **erken beyin gelişimi** için çok önemli olduğu ve cep telefonu, bilgisayar, tablet ve televizyon gibi ekranlarla (teknolojik araçlarla) bu yaşlarda tanışmalarının **dil gelişimi, dikkat süresi, sosyal beceri, bellek, davranışlar ve okul başarısı** açılarından olumsuz etkilediği bilimsel olarak kabul edilmektedir.

Çocukların, ideal (olması gereken) olarak **2 yaşından önce** ekranla tanıştırılmamaları ve ekranlardan uzak tutulmaları gerekmektedir. Bu, ne yazık ki günümüzde olanaksız gibi görünmektedir. Ancak doğrusunun bu olduğunu ve anne-babaların bunu başarmaya çalışmaları gerektiğini söylemek zorundayız.

Çocukların bu teknolojik araçları kullanma yani ekran sürelerinin genellikle yaşa göre belirlenmesi ve sınırlandırılması önerilir. Uzman Dr. **Barış Yazar**, çocuklarda yaşa göre uygun ekran sürelerinin şöyle olması gerektiğini belirtiyor:

0-2 yaş: Ekranla hiç karşılaşmamalı

3-5 yaş: Günde en fazla 1 saat

6-10 yaş: Günde 1 saat

11 yaş ve üzeri: Günde en fazla 2 saat

Günümüzde ne yazık ki bu sürelerin büyük ölçüde aşıldığı ve çocukların ekranla tanışma yaşının 6 aya inmiş olduğu görülmektedir. Bu son derece olumsuz bir durumdur.

Anne babaların bu konuda da **olumlu örnek/model** olmaları, yani kendilerinin de ekrana bağımlı olmamaları, çocuklarıyla alternatif yaratıcı-eğlendirici ve nitelikli etkinlikler (spor, müzik, kitap okuma, gezi, yürüyüş, tiyatro, konser, sergi, kurs vb.) gerçekleştirmeleri, çocuklarının 3-6 yaş döneminde ekranı onlarla birlikte kullanmaları, ekran saat sınırlarını uygun bir yolla çocuklarına kabul ettirmeleri ve en önemlisi konunun önemini farkında ve yapabilecekleri konusunda bilinçli olmaları gerekmektedir. Bu konuda özellikle **okul öncesi, ilk ve ortaöğretim öğretmenlerinin** de rol almaları zorunludur.

Aileler, öğretmenler ve tabii çocuklar açısından bunu başarmak kolay değil, ama önemli.

(Bu yazı, Prof. Dr. Bülent Yılmaz'ın "<https://bulentyilmazblog.wordpress.com/>" kişisel blogunda 18 Mart 2026 tarihinde "Çocuklar için uygun ekran süreleri" başlığıyla yayınlanmıştır.)

YAŞ ALMA, AYNALAR, BEDEN ÖLÇÜLERİ VE DİSİPLİN

Sinan KAYALIGİL - Park Sitesi
Osilkay2@gmail.com

29 Nisan 2026 günü Space Daily blog sayfasına eklenen Lachlan Brown'un makalesinden Cem Kayalığil'in katkı ve yönlendirmeleriyle çevrilmiştir.

Psikoloji alanındaki çalışmalar, 60'lı, 70'li yaşlarına girerken gerçekten sağlıklı kalan kişilerin eşsiz kalıtsal özellikli olanlar, en sıkı disiplin veya en katı rutine girenler değil, sessiz sedasız ve uzun süredir kararlı duruşlarıyla bazı konulardaki tercihleri dikkat çekenler olduğunu gösteriyor. Bu kimseler vücutlarını sürekli hareketli tutarken önem verdikleri asla **bedenen nasıl göründükleri değil**. Onların önceliği, öteden beri kaçınmaya kararlı oldukları yaşam tarzından uzak durmak, hiç istemedikleri o tarzın dışında kalmaktır. **Fiziksel aktivitenin** iki türünü düşünebiliriz. Bir türü zamanla kendi kendini tüketir.

Mutlaka siz de tanık olmuşsunuzdur: Ocak ayında yeni yıla girmenin hevesiyle spor salonlarını dolduranlar, düğünden önce 15 kilo verip düğün bittikten sonra 20 kilo alanlar, yaşamları azıcık karmaşılaşır; karmaşılaşmaz terk edilen beş haftalık sıkı kürler.

Ama başka türlü bir fiziksel aktivite daha var: Doktorun önerisiyle değil, yalnızca yürürken düşünmeyi sevdiği için her sabah üç kilometre yürüyen 68 yaşındaki birinin aktivitesi örneğin. Ya da **kilosunu korumanın değil**, kimliğini suya atlamasıyla tarif eden, adeta doğası gerektirdiği için yüzmeye hep başkalarından erken saatlerde giden o 72'lik büyüğümüzde izlenen örnek.

Bu kimselerle diğerleri arasındaki farkı disiplinli olup olmamakta ya da metabolizmada aramamalı. Hatta gitgide daha çok araştırmanın gösterdiği gibi, bunda genetik farklılıkların payı da pek fazla değil. Asıl fark, orada bir yerde kendi kendine sessizce duran, ama kesin tanımını yapmanın zor olduğu böyle insanlar için **hareketliliğin anlamındadır**.

Hep yanlış anladığımız şu genetik hikayesi

Birinin gözle görünür **sağlıklı yaşlanışını** izlediğimizde, bunu şansa, genlerinin mükemmelliği ya da metabolizmasının verimli çalışmasıyla açıklamaya eğilimliyiz. Bunu kolay kolay rast gelinmeyecek ya da muhtemelen kendimizde bulunmayan özelliklere bağlarız.

Büyük ölçüde yanlış bir sezgidir bu. **Immunity and Ageing** dergisinde yayımlanan bir araştırma, insan ömrünün uzunluğunda gözlenen farklılıkların ancak yaklaşık **yüzde 25'inin genetik faktörlerden** kaynaklandığını ortaya koymuştur. Yani geride kalan **yüzde 75**, bir kişinin **yaşamı boyunca ne yediği, hareket edip etmediği, stresi nasıl yönettiği ve nelere öncelik verdiği** gibi konularda yaptığı seçimlerle şekilleniyor. Mayo Klinik'in geriatrik araştırmacıları, kalıtımın katkısını daha da düşürerek, genlerin uzun ömre katkısının aşağı yukarı yüzde 20'de kaldığını, geri kalan **yüzde 80'in yaşam tarzı faktörleri** tarafından belirlendiğini tahmin ediyor. Mayo Klinik'ten bir doktorun da dediği gibi, *"Genetik faktörün katkısı, bazılarının düşündüğünden çok daha az."*

Yine de çoğumuz bunu ihmal ediyoruz. Çünkü sağlığımızın kontrolümüz dışında olduğuna inanmak, yüzleşmemiz gereken bir gerçeğe yaşamaya göre çok daha kolayımıza gelir. O gerçek, insanların çoğu için, nasıl yaşlandıkları ile nasıl başka türlü yaşlanabilecekleri arasındaki farkın, büyük ölçüde davranışlarından kaynaklandığıdır. İşte bu noktada en önemli başlık, **egzersizin kendisi değil, onun altında yatan psikolojidir**.

'Daha İyi Görünmeyi İstemek' neden uzun vadede çok kötü bir stratejidir?

Egzersize başlayanların çoğunun motivasyonu **görünümleridir**. Bunda eleştirilecek bir yan yok. Bu, fitness kültürünün neyi sattığının ve çoğumuzun neyi satın aldığına isabetli bir betimlemesinden ibaret. Egzersiz öncesi ve sonrası, kaybedilen kilolar, yaza girerken göz alıcı kol kasları.

Sorun bu tür hedeflerde değil, bu türden heveslerin raf ömrünün kısa oluşunda.

Egzersiz ve öz kararlılık kuramı üzerine yapılan onlarca araştırma çalışmasına dayanan sistematik bir incelemeye (*International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*'de yayımlandı) göre, burada apaçık bir örüntü ortaya çıkıyor: Uzun vadeli egzersizin kayda değer düzeyde güçlü belirleyicisi, dış görünüş hedefleri veya toplumsal baskı gibi dışsal etkenlerdense **içsel motivasyon**, yani gerçekten keyif alma kaynaklı, kişisel anlam taşıyan ve kim olduğunuzu yansıtan

hareketlilik hissiyle desteklenen motivasyondur. Dış görünüş motivasyonu, insanı yola çıkarsa da yolda tutmaya neredeyse hiç yetmiyor.

Bakın buradaki matematik son derece önemli. Kendisini iyi hissettirmesini gerçekten sevdiği için 35 yıldır düzenli olarak egzersiz yapan kişi; 30'lu ve 40'lı yaşlarında yoğun antrenman programlarına katılmaktan yorgun düşmüş, aralarda egzersizi bırakmış ve dört kez yeni baştan başlamış bir kişiye kıyasla, 70 yaşına bastığında kesinlikle farklı bir fiziksel durumda olacak. Bunun nedeni birinin iradesinin daha güçlü oluşu değil. Gerçek neden, **başından beri izlenen yolların farkıdır**.

İçsel motivasyon üzerine yapılan araştırmaların, üzerinde durulmaya değer bir bulgusu daha var: İnsanlar, psikologların '**introjektif motivasyon**' diye adlandırdığı unsurlar – yani suçluluk, utanma veya dış baskı- ile egzersiz yaptıklarında, genellikle bu egzersiz psikolojik sağlığa iyi gelmiyor. Vücut formunu korurken kişilik yıpranabiliyor. Yaş almışken bile "**fit görünen**" kişiler genellikle davranışı böyle olmayanlardır. Onlar kendilerini cezalandırılmış hissettirmeyen bir yolu keşfetmişlerdir.

Sessiz Değişim

60'lı ve 70'li yaşlarına kadar hareketliliği sürdüren kimileri için bir yaşamlarında nokta gelir, egzersizi aynaya bakmak için yapmayı bırakırlar. Çoğu, bunun ne zaman başladığını bile kesin olarak söyleyemez.

Sadece **sabah yürüyüşünün** günün geri kalanını daha iyi geçirttiğini fark etmişlerdir. Sabah yürüyüşünü atladıklarında, sevdikleriyle geçirdikleri süre daha kısa görünür olmuştur. **Yüzmeye, yoga dersine ya da bisiklet binmeye** ayrılan günler, başkasına dönüşmeye çalışan biri olmaktan çok, tamamen kendileri gibi hissettikleri zamanlarıdır.

Araştırmaların sürekli işaret ettiği değişimin yönü, uzun vadeli egzersizi bedeni biçimlendirilecek bir proje olarak görmek yerine, **hareketi kimliğin bir parçası olarak anlamaya** dönüktür. Bu durumu sürdürenler daha disiplinli değil, sadece vücutlarını hareket ettirmenin anlamını yeniden tanımlamış kimselerdir. Hareketli olmanın anlamı, artık amaca hizmet edecek bir araç değil, bizzat **amacın kendisi** haline gelmiştir.

Oyunda kalmak aslında nasıl bir şey?

Fiziki aktivite konusunda **60 yaşın üzerindeki kadınlarla** yapılan araştırmalar, düzenli ve hafif fiziksel egzersizin günlük yaşamda daha fazla **özerkliği ve fonksiyonel beceriyi** teşvik ettiğini, **bağımsızlığı** desteklediğini ve **sosyal bağları** güçlendirdiğini ortaya koymuştur. Dramatik bir sonuç mudur bu? Hayır. 65'inde ama yaşına başına bakmadan canı çekti mi altı tenekeli bira kolisiyle çıkagelmek gibi bir hikâye de değildir tabii. Sadece **yaşamın değerli olduğunu hissettiren şeyleri yapmayı sürdürebilme**: yani yardım almadan dolaşmak, toplumla bağıını kaybetmemek ve her sabah işlevlerini tam yapabilen bir bedenle uyanmaktır.

Bu biçimde düşünmek anlamlı bir fark yaratabilir. Çünkü hedef, estetikte başarı kazanmak değil, **işlevsel bağımsızlık** olduğunda, hedef ile harcanacak çabanın ilişkisi değişecektir. İşlevsel bağımsızlığa sahip olmak, doğası gereği, giydiklerinizin beden ölçüsüne takılmanın asla sağlayamayacağı kadar motive edicidir. Yaşınız ilerledikçe, önemli olan şey, belirli bir görünüş kazanmaktan ziyade, **alışverişte elinizdekileri taşıyabilmeye, torunlarınızla az çok oynayabilmeye, en yalın haliyle merdivenleri kullanabilmeye ve hareket kabiliyetinizi uzun uzadıya düşünmeden seyahat edebilmeye** dönüşür.

Gerçekte asıl mesele asla disiplin olmadı

Fiziki yönden fit yaşlı insanlar hakkındaki hikâyelerin hemen hepsi disiplin ve fedakârlık temalıdır. Yani sabahın 5'ine ayarlı çalar saatler, tatlılara asla yüz vermemeler, kararlılık ve azim.

Bu hikâye tamamen yanlıştır diyemeyiz. Ancak aslına bakılacak olursa eksik kaldığı yan, hedefin olduğundan daha zor ulaşılabilir görüldüğü hissini uyandırmasıdır. Çünkü disiplin, çoğu insan için her an tazelenen bir güç değildir. Disiplin zamanla tükenir, hiç değilse sarsılacaktır. Disiplin acı veriyor oluşu, hastalık ya da yaşam karmaşasının yorgunluğu sonuçlarına kolay kolay direnemez. İşte bu badirelere karşı yine de asıl sürdürülecek olan, **disiplinin bir insan için anlamıdır**. Her şeye rağmen direnecek olan, hareketli olmanın sağladığı, dışında kalmak istemediğiniz yaşamın bir parçası kaldığınızdaki o sessiz sedasız iç duyumdur.

Sabah yürüyüşlerine çıkıp duran 68'lik, zamanını boşuna harcıyor sayılmaz. 40 ya da 50'lerinde, vücudun yalnızca güzel görülmek için değil, **yaşamak için** olduğunu anlamıştır. Yaşamını hareketli olmaya dair bu kararına bağlı şekillendirmiştir. Bundan sonra yaşananlar daha kolaylaşacaktır. Bunun nedeni daha fazla disiplin, kendini daha çok zorlama değildir; gerçekte yapageldiğinin bir **iç mücadeleyi** gerektirmemesidir.

İşte gidilecek yol ve neredeyse herkese açık! Görüldüğü gibi **kalıtsal özellikler sadece yan faktörler** arasındadır.

Bu değişimden haberdar olan ve bedenlerini buna göre hareket ettirmeye başlayanlar, 70'li yaşlarına erdiklerinde de hareketi hâlâ severek sürdürenlerdir.

GÜVENLİK VE VERİ ODAKLI DEĞER ARTIŞI: GAYRİMENKUL DEĞERLEMESİNDE YAŞANAN BÜYÜK DEĞİŞİM

Hakan ORTABAG - Seğmen Sitesi
hakan.ortabag@kww.com.tr

1. Giriş: Lokasyon'dan, Mühendislik Kalitesine

Gayrimenkul piyasasında geleneksel değerlendirme modellerini on yıllardır domine eden “**lokasyon, metrekare ve estetik mimari**” üçlemesi, yerini **veri odaklı bir risk yönetimi** anlayışına bırakmaktadır. Asimetrik bilginin azaldığı, yapay zekâ destekli analizlerin arttığı ve şeffaflığın kurumsallaştığı günümüz piyasa koşullarında, yapı güvenliği artık bir **tercih** veya **pazarlama argümanı** değil; varlığın piyasa değerini belirleyen birincil finansal kriter haline gelmiştir.

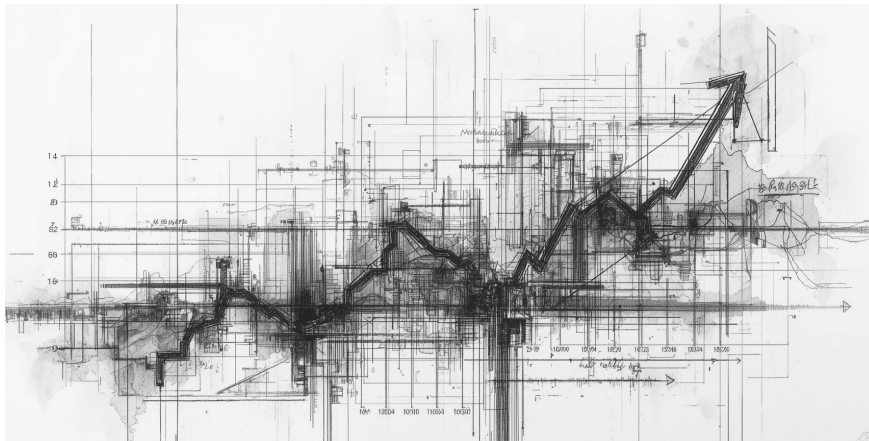
Yatırımcı perspektifinden bakıldığında, mimari detayların sağladığı subjektif tatminden ziyade, mühendislik kalitesinin sunduğu **objektif güvence, sermaye koruma stratejisinin** temelini oluşturmaktadır.

2. Güvenli Yapı Stok Analizi: %60'lık Risk Faktörü ve Pazar Dinamikleri

Ülkemizin makroekonomik gayrimenkul tablosu incelendiğinde, mevcut yapı stokunun **teknik ömrü ve yönetmelik uyumu**, piyasadaki arz-talep dengesini doğrudan ve radikal bir biçimde etkilemektedir. Sektördeki dönüşümün hızlanmasında sadece büyük ölçekli afetler değil, yıl boyunca periyodik olarak kaydedilen küçük ve orta ölçekli sismik aktiviteler de **piyasa hafızasını** sürekli canlı tutmakta ve **güvenlik talebini** sürdürülebilir kılmaktadır.

Resmi istatistikler, ülke genelindeki binaların yaklaşık **%60'ının 2000 yılı öncesinde** inşa edildiğini göstermektedir. Güncel deprem yönetmeliklerinin ve modern mühendislik standartlarının gerisinde kalan bu devasa stok hacmi, yeni nesil ve güvenlik tescilli projelere olan talebi bir “**arz sıkışıklığı**” noktasına taşımaktadır. Bu durum, nitelikli yapıların yapısal bir prim döngüsüne girmesini tetiklemektedir.

3. Verilerle Gayrimenkul Ekonomisi: Nitelikli Projeler ve Finansal Performans

Varlık yönetimi açısından güvenli yapılar, piyasadaki genel endeksin (TÜİK ve TCMB konut fiyat endeksleri) üzerinde bir performans sergileyerek yatırımcısına rasyonel ve enflasyondan arındırılmış bir **prim potansiyeli** sunmaktadır. Veriye dayalı güncel piyasa analizleri, yapı güvenliğinin finansal performans üzerindeki etkilerini şu somut göstergelerle doğrulamaktadır:

- **Agresif Talep Projeksiyonu:** Deprem dayanıklılığına dair zemin etüdü, statik rapor ve malzeme kalitesini şeffafça sunan projelerde talep yoğunluğu, standart yapılara kıyasla **%25 ile %40** oranında daha yüksek seyretmektedir.
- **Varlık Değerleme Farkı (Alpha Getirisi):** Kapsamlı zemin etütleri, sismik izolatör teknolojileri ve bağımsız denetim süreçleriyle tescillenmiş projeler, ikame yapı stokuna oranla **%15 ile %20** arasında daha yüksek bir değerlendirme ile pazara giriş yapmaktadır.
- **Stok Eritme ve Maksimum Likidite Hızı:** Güvenlik standartları dijital olarak doğrulanmış gayrimenkullerin nakde dönme hızı (likidite kabiliyeti) açısından piyasa ortalamasından **%30 daha hızlı** şekilde gerçekleşmektedir. Kriz dönemlerinde bu yapılar, likidite kaybını engelleyen en güvenli enstrümanlardır.

4. Operasyonel Avantajlar: ROI, TCO ve ESG Entegrasyonu

Güvenli yapı yatırımı, yalnızca satış fiyatındaki nominal artışla değil, aynı zamanda işletme maliyetlerindeki optimizasyonla da yüksek **Getiri Oranı (ROI)** sağlamaktadır.

Finansal Maliyet Yönetimi ve CapEx Koruması

Güncel yönetmeliklere tam uyumlu ve ileri mühendislik teknikleriyle inşa edilmiş binalar, zorunlu (DASK) ve ihtiyari deprem sigortalarında **%10 ile %25** arasında değişen prim avantajları sunmaktadır. Finansal açıdan bu durum, mülkün **Toplam Sahip Olma Maliyeti**'ni düşürürken; orta ve uzun vadede oluşabilecek yapısal güçlendirme veya majör bakım maliyetlerini tamamen bertaraf ederek **net nakit akışını** korumaktadır.

Yeşil ve Güvenli Yapı Sinerjisi

Yeni nesil güvenli yapılar, genellikle **sürdürülebilirlik (ESG)** kriterleriyle de entegre şekilde inşa edilmektedir. Bir yapının sismik olarak güvenli olması, onun yapısal ömrünü uzatarak karbon ayak izini azaltmakta, **yeşil bina sertifikalarıyla** (LEED, BREEAM vb.) birleştğinde ise kurumsal fonların ve nitelikli yabancı yatırımcıların birincil hedefi haline gelmektedir.

5. Gelecek Projeksiyonu: Bina Kimlik Sistemleri (BKS) ve Dijital Teminatlar

Sektörün geleceğinde mülkiyetin değeri, tarafların subjektif “beyanları” üzerinden değil, blok zincir ve merkezi veri tabanlarında saklanan “doğrulanmış veri” üzerinden belirlenecektir. **Bina Kimlik Sistemleri (BKS)** ve dijital yapı pasaportları, gayrimenkulün ikincil el piyasasındaki ekspertiz standartlarını tamamen dijitalleştirmektedir.

[Geleneksel Model] --> Subjektif Ekspertiz Görüşü + Lokasyon Odaklı Fiyatlandırma

[Yeni Veri Modeli] --> Sismik Performans Puanı + Dijital Yapı Pasaportu = Gerçek Değer

Yakın gelecekte, geleneksel ekspertiz raporlarının yerini, **yapının sismik performans puanı, zemin sınıfı analizi ve dijital malzeme geçmişi** alacaktır. Verinin birincil teminat (collateral) haline geldiği bu yeni dönemde:

1. Şeffaf veri sunamayan veya teknik geçmişi karanlık olan yapılar ciddi bir **likidite kaybı ve değer erimesi** yaşayacaktır.
2. Veriye dayalı şeffaflığı benimseyen, yapı özetini bir **QR kodla** sunabilen projeler, kurumsal ve bireysel yatırımcılar için en güvenli liman olmaya devam edecektir.

6. Sonuç: Analitik Güvenlik Temelli Yatırım Stratejisi ve Danışmanlık Vizyonu

Bu dinamik pazar dönüşümünde, geleneksel pazarlama ezberlerinin ötesine geçerek; mülklerin sismik performans raporlarını, finansal risk metriklerini (ROI, TCO, CapEx) ve veri geçmişini bir araya getiren **stratejik bir danışmanlık yaklaşımı, doğru yatırımı hatalı olandan ayıran en kritik eşiktir.**

Ekonomik dalgalanmalar, yüksek enflasyon ve piyasa belirsizlikleri karşısında sermayesini reel olarak korumak isteyen tüm aktörler için en güçlü rasyo, **mühendislik verileriyle desteklenmiş güvenli konut yatırımdır**. Ancak bu verilere ulaşmak kadar, veriyi doğru yorumlamak ve portföyü bir varlık yöneticisi vizyonuyla analiz etmek de uzmanlık gerektirir.

Geleceğin kazanan portföyleri, duygusal veya estetik eğilimlerle değil, **veri okuryazarlığı yüksek gayrimenkul danışmanlarının rehberliğinde, analitik güvenlik verileriyle** inşa edilecek ve yönetilecektir.

BENDİR KURSUNDA RİTİMLE BÜYÜMEK

Ezgi KIRAÇLI - Mavikent Sitesi

2025 yılından bu yana değin katıldığım **bendir atölyesinin** sonuna gelmiş bulunmaktayız. Derneğimizin açtığı **Bülent Balcı** hocamızın kıymetli öğreticiliği ile gerçekleştirilen bendir ritim kursu, benim için sadece bir enstrüman eğitimi değil, aynı zamanda ritmi ve müziği daha yakından tanıdığım keyifli bir deneyim oldu. Kursun ilk günlerinde temel vuruşları ve teknikleri öğrendik. **Bülent Hocamızın** kitabından ilerleyerek bendiri doğru tutmayı, temel ritimleri uygulamayı ve enstrümana hakim olmayı çalıştık.

Zamanla öğrendiğimiz ritimler çeşitlendi. **Lezginka usulü, Baladi ritmi** ve çeşitli **Çiftetelli kalıpları** gibi farklı usulleri tanıma fırsatı bulduk. Her yeni ritim, müziğin farklı bir yönünü keşfetmemizi sağladı. Öğrendiğimiz bu kalıpları çeşitli şarkılara uygulayarak hem eğlendik hem de pratik yaptık.

Kurs boyunca **parmak hareketlerimiz** gelişti, bendiri daha doğru ve kontrollü kullanmayı öğrendik. Aynı zamanda **müzik kulağımız** güçlendi; ritimleri daha iyi duymaya, ayırt etmeye ve uygulamaya başladık. Birlikte çalıştığımız arkadaşlarımızla uyum içinde ritim tutmak da bize ekip çalışmasının önemini gösterdi.

Bendir kursu sayesinde **farklı kültürlere ait ritimleri** tanıdım, müzik bilgimi geliştirdim ve ritmin hayatımızdaki yerini daha iyi anladım. Bu süreçte öğrendiklerim, müziğe olan ilgimi daha da artırdı ve benim için unutulmaz bir deneyim oldu.

DRAMA İLE KENDİMİZİ KEŞFETMEK

Ezgi KIRAÇLI - Mavikent Sitesi

2025 yılında başladığımız **drama kursunun** sonuna gelmiş bulunmaktayız. Derneğimizin açtığı ve **Sinem Tamer** hocamızın eğitmenliği ile başlayan **Drama Kursu** bize sadece oyunculuğu değil, kendimizi ifade etmeyi, hayal gücümüzü kullanmayı ve ekip halinde çalışmayı öğretti. Kursun ilk dönemlerinde çeşitli tanışma ve uyum oyunları oynayarak birbirimizi daha yakından tanıma fırsatı bulduk. **Sinem hocamızın** kıymetli desteği ve yönergeleri doğrultusunda farklı etkinlikler gerçekleştirdik ve yaratıcılığımızı geliştirdik.

Drama çalışmalarında bazen bir kumaş parçası, bazen de sıradan bir kalem bizim için önemli bir materyale dönüştü. Günlük hayatta farklı anlamlar yüklediğimiz nesneleri kullanarak **yeni hikâyeler** oluşturduk ve olaylara **farklı bakış açılarıyla** yaklaşmayı öğrendik.

Kursun ilerleyen dönemlerinde ise daha kapsamlı çalışmalar yaptık. Kendi metinlerimizi yazdık ve bu metinleri sahneye taşıdık. Böylece sadece verilen bir rolü canlandırmakla kalmayıp, **karakterleri oluşturma ve geliştirme sürecinin** de bir parçası olduk. Bu çalışmalar sayesinde karakterlere daha kolay adapte olmayı, duygularımızı daha etkili bir şekilde yansıtmayı ve sahnede daha özgüvenli olmayı öğrendik.

Bu unutulmaz çalışmalar sayesinde hem kendimizi geliştirme hem de kendimizi tanıma fırsatı bulduk. Bunun yanı sıra hayat boyu unutamayacağımız güzel anılar ve dostluklar biriktirdik.

SUÇLULUK VE MASUMİYET ÜZERİNE

Pınar AYDIN O'DWYER - Başak Sitesi

Bir süredir okullarda trajik olaylar yaşanır oldu. Aklimızdan silmeye çalıştığımız ama silmeye çabalarken zihnimizin derinliklerine daha da kalıcı şekilde kazınan olaylar bunlar. **Akran zorbalığının** ileri şekli; alenen **akran vahşeti**!

Olaylar haberlere düşüp tekrar tekrar yaşatılırken o vahşeti yapan çocuğun kimliği kişiliği, yaşam tarzı ve ailesi de bir bir ortaya dökülüyor. Ardından, yakalanan olası suçlular, yakalan-A-mayan suçlular ve yanlışlıkla (!) yakalananlar günlerce sunulup tartışmaya açılıyor. Bu olayların **“ülkemize-o yöreye-o kültüre-o aileye veya günümüze”** özgü-özel olup olmadığı ve nedenleri de açıkça veya örtülü şekilde konu ediliyor.

Öyle gözüküyor ki dünyanın bir yerinde yaşananlar başka bir yerinde de yaşanabiliyor. Hele bu tür trajedilerin sıklığının artması, olayların coğrafya ya da kültüre bağlı olmadığını düşündürüyor. Sadece, eline silah alan çocuk, örneğin Amerikalı ise olayı önemsememek, bir Asya ülkesindeyse haberdar bile olmamak ama bizdense endişelenmek söz konusu oluyor. Malum, **“haber”** denilen olgu olayın geçtiği yer kadar **servis edilen topluma** göre de şekillenir.

Öte yandan tüm insanlığı ilgilendirebilecek trajik sosyal bir olay **“haber”**den başka yollarla da dünyaya duyurulabilir ve insanlığın dikkatini gelecek nesillerin ruh ve beden sağlığına çekebilir. **Haber dışı en önemli ve etkili mecra ise sanattır.** “İnsan”ı tanımlayan sanat, iletişim açısından en değerli araç ve yoldur.

Innocence (Masumiyet) adlı opera

Finlandiyalı kadın besteci **Kaija Saariaho**'nun¹ 2018'de bestelediği **Innocence** (Masumiyet) adlı operası tam da ülkemizde yaşananlara benzer okul vahşetini anlatmakta. Eserin librettosunu **Sofi Oksanen** kaleme almış, olayların geçtiği okulda okuyan öğrenciler farklı ülkelerden oldukları için sözler birden çok dili kapsıyor. Eserin ilk sahnelenişi 2021'de, Fransa'da **Aix en Provence**'da gerçekleşmiş. 105 dakikalık tek perde olarak sunulan eserin iki farklı zaman çizgisinde akan konusu kısaca şöyle:

Konu

Konu iki farklı zaman çizgisinde akıyor. Birinde 2000'li yıllarda **Helsinki**'de bir düğünde olanlar, diğeri anılar dünyasında yedi kişinin yaşadığı bir trajedide olanlar. Eser ilerledikçe şimdiki zaman ile geçmiş arasındaki bağlantı ortaya çıkıyor. **Gelin Stela**, eski zamanda bir okuldaki on öğrenci ve bir öğretmenin ölümüyle sonuçlanan silahlı saldırının failinin kardeşiyle evlenmektedir ve damadın ailesi ona bunu anlatmamıştır. O sırada düğündekilerden biri, kızının da öldüğü bu saldırıyı damadın kardeşinin yaptığını hatırlar ve açıklar. Ortalık karışır, herkes birbirini suçlar. Gelin yine de evlenmeye hazırdır ama damat o trajedide kendi sorumluluğu da olduğunu düşündüğü için evlenmekten vazgeçer ve gider. Çünkü kardeşinin böyle bir saldırıya gireceğinden haberi vardır ve bunu kimseye söylemeyerek engel olmamıştır. Herkes **masumiyetin ve suçluluğun** üzerinde düşünmeye başlarken perde kapanır.

1 Kaija Saariaho kayıtları: <https://saariaho.org/recordings/>

Sonuç

Dünyanın herhangi bir yerinde meydana gelebilecek ve ne yazık ki hâlen gelmekte olan bu olayda suçlu kimdir? **Şiddeti ortaya koyan** kişi tek suçlu ve buna **engel olmayan ve göz yumanlar** masum mudur? Ailenin, yakın çevrenin ve toplumun hiç sorumluluğu yok mudur?

Kaynaklar

1. Aydın O'Dwyer P: Finlandiyalı Kadın Besteci Kaija Saariaho'nun Anısına. <https://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/pinar-aydin-o-dwyer/finlandiyali-kadin-besteci-kaija-saariaho-nun-anisina/3148/> Erişim: 28.12.2023
2. <https://www.metopera.org/discover/synopses/innocence/>
3. Aydın O'Dwyer P: Kim Suçlu Kim Masum? Krom Sahne Sanatları Dergisi. Sayı 11, 2026

KİTAP ÖĞRETİR

Turhan DEMİRBAŞ - Başak Sitesi
turhandemirbas@yahoo.com

20. Yüzyıl öncesi **Finlandiya**, İsveç ve Rusya işgaline uğramış. Birinci Dünya Savaşı sonrasında **Çar I. Aleksandr** tarafından bağımsızlığı tanınmış.

Finler, asırlar boyu kimi zaman İsveçlilerin kimi zaman da Rusların egemenliğinde kalmışlardır. Bu süre zarfında savunma ve diplomasi alanında çaba içinde olmayıp, bütün güçleriyle milli bir **Fin kültürü** meydana getirmeye çalışmışlardır. Finler kendilerine **Suomi** derler ve çok sevdikleri ülkelerini Suomi diye tanımlarlar ki bu **“bataklık arazi”** anlamına gelmektedir. Finlerin sahip oldukları büyük kültür ve medeniyet, halkın bizzat kendi çabasının ürünüdür.

Bir milletin kamu kuruluşlarının, okullarının ve askeri kurumlarının birbiriyle işbirliği yaparak ülkeyi kalkındırmak ve yükseltmek için neler yaptıklarını açıkça göstermiş, özellikle **Finlandiya**’nın yükselmesi için bazı kişilerin sergiledikleri fedakârlık ve başarılarından söz edilmektedir. Bazı kahraman ruhların, Fin milletini nasıl kahraman millet haline getirdikleri anlatılmıştır (Johan Wilhelm **Snelman**, 1806- 1881), **Yarvinen** ve **Karokep** vb.

Finlandiya, doğal zenginliklerden yoksun, kıraç göllerle dolu bir ülke, bir zamanlar işgal altında, yabancı kamçısıyla inlemekteymiş. Bu ülke 60–70 yıl içinde akıllara durgunluk veren bir devrim yapmış, ileri ülkelerle yaptığı yarışta rekor kırmış.

Atatürk; Kitabı okuduktan sonra bu destansı başarıya hayran olmuş ve ülkedeki bütün öğrencilerin, askerlerin okumasını istemiştir. Kitap çok ilgi görmüş ve basımı yıllarca sürmüştür.

Hüseyin Cengiz tarafından yazılan ve **“Destek”** yayınlarından çıkan **Cemal Süreya**’nın hayatını anlattığı kitap beni çok etkilemişti. Çileli ve dışlanmış bir hayat yaşayan Cemal Süreya şöyle söylemişti: *“Uçmak için kuş olmak gerekmiyor, Küçük sevinçler olsun yeter.”*

Canan Tan tarafından yazılan **Başıbozuk Sevdalar** kitabı şöyle başlıyor; **“Fethiye’de Tanrı’nın dünyaya bahsettiği cennet”** olarak tanımlanan **Ölü Deniz**’i kucaklayan mis kokulu, zümrüt yeşili çam ormanlarıyla çevrili bir belde.

Şiir annesi babası ayrılınca anneannesi tarafından büyütülür. Üniversiteyi kazanınca yaz tatilini Kumburgaz’da babasının yanında bir gece kalarak, annesinin yanında da kısa bir süre kalarak geçirir. Arkadaşı **Eda** ile ev tutar. Staj için gittiği **Fethiye Ölü Deniz**’de **Ezel** ile tanışır. Tatil köyünde çalışmadığı boş zamanlarını âşık olduğu Ezel ile geçirmektedir.

Baba Dağı’ndan atlama yapan yamaç paraşütçülerinin indiği deniz sahiline **“Belcekız”** plajı adı verildiğini bir efsane dayandığını gözleme pişiren **Zehra teyzeden** öğrenir.

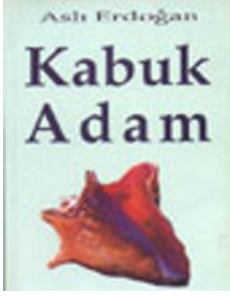
“Yaşlı bir kaptanın oğlu, bir gün su almak için koya çıktığında güzeller güzeli Belcekız’ı görmüş. Görür görmez birbirlerine âşık olmuşlar. Ama delikanlı suyu alıp gitmek zorundaymış. Gemi uzaklaşıp gitmiş. Belcekız hep kıyıya bakar, sevgilisinin yolunu gözlermiş. Gemi buralardan her geçişinde su almaya gelince, gençler de bu sayede hasret giderirlermiş. Bir gün buradan geçerken fırtına patlamış. Delikanlı babasına, Ölü deniz’i kastederek, buralarda korunaklı bir koy olduğunu söylemiş, ama onu inandıramamış. Oğlunun sırf sevgilisini görmek için gemiyi parçalamayı bir göze aldığı düşünüyormuş adam. Fırtınayla beraber baba oğul arasındaki kavga büyümüş. Gemi tam kayalıklara çarpacakken, baba bir kürek darbesiyle oğlunu denize atmış ve dümene yapışmış. Ve ancak o zaman durumu kavrayabilmiş. Oğlunun dediği gibi denizi çarşaf gibi bir koya açılmaktaymış. Oracıkta ölmüş oğlan, kayaların üzerinde sevdiğini bekleyen Belcekız da kayalıklardan atlayarak canına kıymış. O günden sonra delikanlının öldüğü yere Ölüdeniz, kızın atladığı koya da Belcekız denmiş”.

Zehra teyze Fethiye’ye gidip **“Paspatur”** çarşısını da gezin der. *“Paspatur eski kent anlamına gelirmiş. Çarşı trafiğe kapalı, dolambaç gibi sokakları, cumbalı ahşap evleri ve tarihi dokusuyla şirin, otantik, gerçekten de gezilmeye,*

görölmeye değer bir mekândı. Rengârenk şemsiyelerin gökyüzünü perdelediği sokaklar, tek kelimeyle harikaydı.”

Bir süre sonra **Şiir** anneannesini kaybeder, **Cemal Süreya**’nın şu sözlerini hatırlar. “Her ölüm erken ölümdür!”

Yazar, **Aslı Erdoğan** Mühendis, Fizikçi, Balerin ve Dansçı... Hürriyet Gazetesi İnternet sayfasında tutuklandığını görünce şaşırmıştım. Cern teknolojisi üzerine iki yıl Cenevre’deki merkezinde çalışan ilk Türk olarak bilinmekteydi. 135 gün tutuklu kalıp serbest kalmış, bir gazetenin (**Özgün Gündem**) danışmanlığı yüzünden bu cezaya çarptırılmış. Cenevre’de çalıştığı sıralarda Karayip Adalarında Fizik Konferansına katıldığı sıralarda yaşadıklarını yazdığı “**Kabuk Adam**” kitabının konusu; **Tony** adında yerli bir adam ile tanışır. Bu adam ona **Rastafari** felsefesinden söz eder. Tony; Karayip mercan masiflerine dalıp deniz kabuğu çıkararak yaşayan ve küçüklüğünde cinsel tacize uğramış bir insan.

Rastafari; Afrika’nın zenginliğine dönüş anlamına gelen bir felsefi görüştür. “**Marihuana**” içenlerin bir araya geldiği Rasta felsefesi olarak düşünülen Rastafari, aslında pek de bu kadar basit bir şey değil. Dini bir inanç olmadıklarını her yerde dile getirmeye çalışan Rastafari akımı, aslında müziğin kanatları altında evrensellik, kardeşlik, sevgi, saygı, barış gibi temaların harmanlanıp “bir” olduğu ırksal düşmanlığa, dünya barışına karşı olanlara bir başkaldırıdır. Ritüel, din, evrensellik, sevgi, barış gibi tanımları müzik çatısı altında toplamış bir akım, Rastafari hakkında bilinmeyenler! Rastafari, söz konusu dini inanç olunca, İncil’in doğruluğuna güveniyor. Rastafari üyeleri, evlerinden, memleketleri Afrika’dan götürölmek zorunda bırakılan atalarından bu yana, cehennemde ya da Araf’ta oldukları inancına sahip. **Sarı**; memleketleri Afrika’nın zenginliğini simgeler. **Kırmızı**; Jamaika tarihi genelinde siyahî ırkın çektiği işkenceler, şehitlikler, acılar boyunca döktüğü kanı simgeler. **Siyah**; Köklerine dönmek için Rastafari akımını başlatan siyahî insanları simgeler. **Yeşil**; herşeyi doğal olan memleketlerinin bitkisel zenginliğini ve zulmün sona ermesini simgeler.

Drina köprüsü kitabının konusu Drina ırmağı kenarındaki küçük kasaba olan **Vişegrad**’ta geçmektedir. Kitapta; köprünün yapılışı, Sırp isyanları, kolera salgını, su baskınları, Bosna-Hersek’in Avusturya tarafından işgali, bölgeden demiryolu geçirilmesi, 1912 Balkan Savaşı anlatılmaktadır. Ayrıca istemediği bir kişiyle evlendirilmek istenen güzel Boşnak kızının kendini köprüden atması, kumarcıların yaşantıları, tek göz Salko, gazinocu Lotika ve sokak fenerlerini yakan uzun Ferhat’ı, o yıllardaki din adamlarının ve halkın arasındaki hoşgörü ortamını anlatmaktadır. Molla İbrahim ve Rahip Nikola arasındaki dostluktan söz edilmektedir.

Son Okuduğum Kitaplar

İKİ KÜLTÜR

C.P. Snow, iki kültür olarak fen bilimleri ve sosyal bilimleri kastediyor. Bu bilim alanlarında çalışanların birbirlerini anlamadıklarını, neredeyse iyi iki sınıf olarak ortaya çıktıklarını dile getiriyor. Bunun nedenini eğitimde çocukların alanlara bölünüp uzmanlaşma eğitimi verilmesi olarak görüyor. Bir fizikçi kendi alanını çok iyi bilirken en temel romanları okumamış olabiliyor, ya da bir edebiyatçının temel fizik kanunlarını hayatında hiç duymadığını söylüyor. Bilim tarihi ile ilgilenenler için güzel bir eser.

EĞİL DAĞLAR

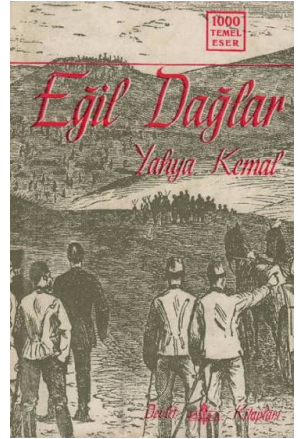
Kitap, yazıldığı yıllarda **Millî Mücadele**'nin inandırıcı bir desteği ve o yıllardaki Türk düşüncesinin bir zaferi olmuştur. Kitapta daha çok Türk Askeri ve İstiklâl Harbi kahramanı **Mustafa Kemal Paşa** anlatılmaktadır. Eser 88 müstakil nesir ve on bin satırdan oluşmuştur.

Kitabın adı ise bir asker türküsü olan şu mısralardan gelmektedir;

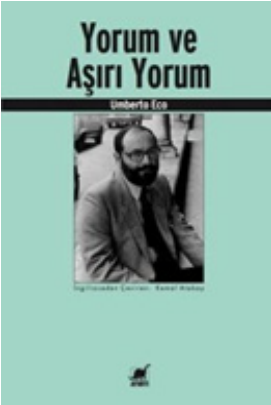
Eğil dağlar eğil, üstünden aşam

Yeni talim çıkmış varam alışam

Milletin yeniden var olmasını sağlayan İstiklâl Harbi kahramanları ve **Atatürk**'ün yaşadıkları, kitabın ana fikrini oluşturmaktadır.

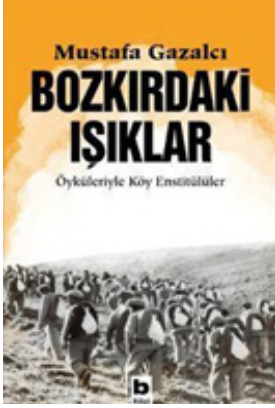

YORUM ve AŞIRI YORUM

Umberto Eco'nun 1990 yılındaki Tanner Konferansları'nı ve Richard Rorty, Jonathan Culler ve Christine Brooke-Rose'un Eco'nun görüşlerine yönelttikleri eleştirileri derleyen **Yorum ve Aşırı Yorum**'u yeniden okudum (daha çok Eco'ya ait bölümleri). En son ne zaman okumuştum hatırlamıyorum, muhtemelen hepimizin yaptığı gibi birkaç kez raftan alıp göz gezdirmişimdir. Aradan geçen sürede Eco öldü, kitabı Türkçeye çeviren **Kemal Atakay** öldü, kitap aynı çeviriyle başka yayınevinden yayımlanmaya başlamış. Ölümünden bahsederken kasvetli satırları hafifletmek için hemen aklıma Eco'nun mizahi tarzına yakışır biçimde, üstelik yine onu okurken öğrendiğim "*Tanrı öldü, Marksizm bunalıma girdi, ben de kendimi iyi hissetmiyorum*" şakası geliyor. Konudan biraz daha uzaklaşmak için yine Eco'dan öğrendiğim bir şaka buraya uyarlanabilir: "**Yazarın ölümü**" konusunda sınava alınan tembel bir öğrencinin yanıtını hayal edelim: "*Ne? Yazar öldü mü? Hastalandığını bile bilmiyordum*". Hem dersini bilmiyor hem de her defasında her konuda en doğru yorumun kendisine ait olduğu vehmine kapılmış...

BOZKIRDAKİ IŞIKLAR

Mustafa Gazalci, dünya eğitim tarihinde yer edinen, Cumhuriyet'in büyük atlımlarından **Köy Enstitülerinin** ruhunu yansıtan anılardan yola çıkarak kaleme aldığı çarpıcı öyküleriyle karşımızda...

Enstitülerin kurucularından **İsmail Hakkı Tonguç**, kitapta yer alan bir öyküde **Arifiye**'yi ziyaretinde şunları söylüyor:

"...Sonunda Paşa'ya bir rapor hazırlayarak, 'Bugün bu koşullarda yeni enstitü açamayız' dedik. İsmet Paşa bu rapor üzerine, 'Sonra çok pişman olacaksınız, savaştan sonra bize bunu hiç yaptırmazlar' dedi. Yeni enstitü açamıyorsak bari var olanlarda öğrenci sayısını artırmalıyız diye düşünüyorum.

Köy ve şehir yatılı öğretmen okulları bir süre yaşadı, sonra gürültüsüz patırtısız bu kurumları kapattılar. Yararsız mıydı? Hayır. Sayıları az olduğu için karşı çıkan olmadı.

Biz Köy Enstitüleri yoluyla insanımızı canlandırmak, Türkiye'yi her türlü gerilikten kurtarmak istiyoruz. Bunun için de köye gidecek yarayışlı elemanları çoğaltmak gerekir."

Bozkırdaki Işıklar, "korkulan başa gelmeden önce"nin, karanlığı yara yara ilerleyenlerin sarsıcı öyküleridir... (Bilgi Kitapevi)

SÖZEL BELLEĞİN MÜZEDE SERGİLENİŞİ

Bu kitap, bir müze nesnesi olduğu düşünülen sözel belleğin, **Cumhuriyet devri müzelerinde**, temsil edilme biçimlerini değerlendirmektedir.

Diğer taraftan kitapta sözel bellek ve onun müzelerde temsilinin iktidar ile ilişkisi de irdelenmiştir. Bu bakımdan bu kitap siyasi iktidar ile halk iktidarının kesiştiği ve birbirinden uzaklaştığı alanları göstermek bakımından önemlidir.

Müze mekânlarını belirleme, müzede sergilenecek eserleri seçme ve bunları sergileme sırasında her iktidar kendi yöntem haritasını çizer ve bu haritayı kendi renklerine uygun olarak renklendirir.

Kitapta yazar, bu renkleri tespit edip öncelikle bir müze nesnesi olarak **sözel belleğin** çok katmanlı okunması gereken iktidarın eline aldığı biçimleri somutlaştırmıştır.

Bu bakımdan sözel belleğin müzelerde sergilenme biçimi, aslında iktidarın nesnede mi, yoksa iktidar sahiplerinden birinde ya da birkaçında mı olduğu ile irtibatlı görünmektedir.

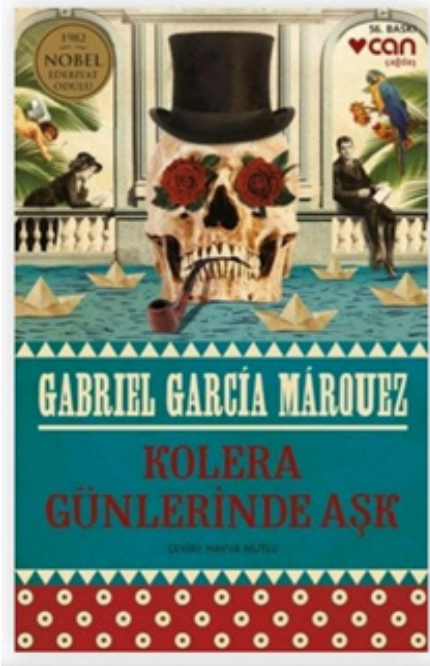
Çalışmada, iktidar olgusu merkeze konduğunda tartışmalar, **"geçmiş seçen güç"** ve **"seçilen geçmişin gücü"** ekseninde sürdürülür.

Nesnenin iktidarı mı, iktidarın nesnesi mi?

Kitapta, sözel bellek temsillerinin incelenmesi, Mevlâna Müzesi, Ankara Etnografya Müzesi, Vedat Nedim Tör Müzesi, Yaşayan Müze, Halkevleri ve İstanbul Modern koleksiyonlarından, sergilerinden seçkiler bağlamında gerçekleşmişti (<https://www.literakitap.com/>).

KİTAP TANITIMI: “KOLERA GÜNLERİNDE AŞK”

H. Suat ILGAZ - Hanedan Apartmanı
suatilgaz57@yahoo.com.tr

1982 Nobel Edebiyat Ödülü sahibi, *Büyülü Gerçekçiliğin* dünyaca ünlü Kolombiyalı ustası **Gabriel Garcia Marquez** 06 Mart 1927 tarihinde dünyaya gelmiştir.

Bu büyük yazarın doğumunun 100. yıl dönümü nedeniyle **Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu** olarak “**Kitap Sunum Etkinliği**” programımızda Mart 2027 ayına yazarın en önemli eserlerinden biri olan **Kolera Günlerinde Aşk** romanını planladık. Dolayısıyla 29 Mart 2027 tarihindeki **Marquez Akşamında** yazarı ve eserini konuşacağız.

Söz konusu roman 19. yüzyılın sonlarından 20. yüzyılın ilk çeyreğine uzanan yarım asırlık bir zaman diliminde, Karayip kıyılarındaki bir liman kentinde geçer. Eser; **Florentino Ariza, Fermina Daza ve Doktor Juvenal Urbino** arasındaki ilginç aşk üçgenini merkeze alarak, zamana meydan okuyan bir adanmışlığın epik anlatısına dönüşür.

Telgraf memuru ve şair ruhlu bir genç olan **Florentino Ariza**, serveti şaibeli zengin bir tüccarın kızı **Fermina Daza**’yı ilk gördüğü anda körkütük âşık olur. Gençlerin arasında, gizli bakışmalar ve mektuplarla beslenen masum bir aşk doğar. Ancak Fermina’nın babası bu fakir genci reddeder ve kızını şehirden uzaklaştırır.

Uzun bir süre sonra şehre dönen Fermina çok değişmiştir. Sonunda şehrin iyi yetişmiş, saygın hekimi **Juvenal Urbino** ile evlenir. Esasen onlarınki tutkulu bir aşk değil; toplumsal prestij, karşılıklı saygı ve alışkanlıklar üzerine kurulu güvenli bir yol arkadaşılığıdır. Bu evlilik, Florentino Ariza’nın elli yılı aşkın sürecek olan melankolik ve sabırlı bekleyişinin başlangıcı olur.

Fermina’nın evlendiği gün, ona olan aşkını sonsuza dek koruyacağına yemin eden Florentino Ariza amcasının nehir taşımacılığı şirketinde hızla yükselerek zengin bir iş adamı olur. Kalbindeki yakıcı özlemi dindirmek için hayatı boyunca pek fazla geçici ilişki yaşasa da gerçek sadakatini sadece Fermina’ya ait tutar.

Zaman herkes için kendi mecrasında akar; karakterler artık yaşlanmışlardır. Derken roman, Doktor Urbino’nun geçirdiği talihsiz bir kaza ile ilginç bir dönüm noktasına gelir. İsterseniz, detayları ve sonunu **Gabriel Garcia Marquez**’in o kendine has eşsiz anlatımıyla romana bırakalım.

Son olarak, okumayı düşünenler için **Kolera Günlerinde Aşk** da dahil yazarın eserlerinin önemli bir kısmının **Çiğdemim Derneği-Oğuz Tansel Semt Kütüphanesinde** mevcut olduğunu belirtmek istiyorum. Meraklılarına iyi okumalar diliyorum.

GÜLLER VE GÖLLER DİYARI ISPARTA (13-14 Haziran 2026)

Emine YAMAÇ
emineyamac06@gmail.com

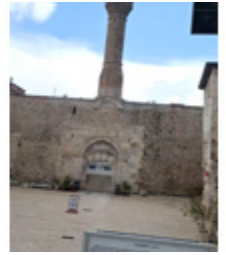
Güller, göller ve gönüller diyarı Isparta gezisine başlamak üzere 12 Haziran Cuma gecesi derneğimiz önünde toplanarak otobüsümüze binip **Gökhan Coşkun** Bey eşliğinde yolculuğumuza başlıyoruz. Rahat bir otobüs yolculuğun ardından sabahın erken saatlerinde **Güneykent**'e varıp gül bahçelerine ulaşıyoruz. Güzel kokular eşliğinde güllerimizi toplayıp, rehberimiz **Hasan Çalimli** Beyi alıp kahvaltımızı yapmaya geçiyoruz.

Isparta adının, Romalıların şehre geldiklerinde dağınık yerleşim anlamındaki **Sparta** şehrine benzetmeleri sonucunda buraya da bu adı verdikleri, daha sonra "ı" harfinin eklendiği, ya da serin anlamına gelen Arapça **barida** kelimesinin **Isparida** ve **Isparta**'ya dönüştüğü şeklinde rivayetler olduğunu rehberimiz aktarıyor. Isparta'nın güllerinin yanı sıra mermerinin, lavantasının ve elmasının da meşhur olduğunu belirtiyor. **Eğridir gölünde** geçen sene su seviyesinin düştüğünü ve ikiye bölünme tehlikesi ile karşı karşıya kalındığını, bu sene normal seviyesine döndüğünü söylüyor.

İlk gül tohumlarının yurdumuza 1888 yılında **İsmail Efendi** tarafından **Bulgaristan**'dan kaçak olarak (ülkeden tohum çıkışının yasak olması nedeni ile) getirildiğini ve bunun Türkiye'yi dünya gül yağı üretiminde lider konumuna getirdiğini öğreniyoruz. **Gülbirlik Kooperatifi** tarihi gülyağı fabrikasını ziyaret ediyoruz. Dünya gül yağı pazarının %65'ine Türkiye, %35'ine Bulgaristan'ın sahip olduğunu, 4 ton gülden yaklaşık 1 kg gül yağı elde edildiğini öğrenip, gül yağının ve gül suyunun yapım aşamalarını dinliyoruz. İlk gül yağının, bir tren kazanında güllerinin kaynatılıp, distile edilerek elde edildiği bilgisini alıyoruz. Gülden üretilen ürünlerin satış alanına giderek, gül suyu, gül yağı, krem vb. alışverişimizi de tamamlıyoruz.

Gül müzesini gezip, **Eğridir**'e doğru yola çıkıyoruz. **Dündar Bey Medresesi, Hızırbey Camisi, Kemerli Minareyi, kaleyi ve Ayastafanos Kilisesini** görüp, **Atatürk** Eğridir'e geldiğinde kendisine hediye edilen ve sonrasında tekrar belediye iade edilen **Can adayı** geziyoruz

Öğle yemeğinin ardından **Akpınar Seyir Terasına** geçiyoruz. Eğridir gölünün muhteşem manzarasını hafif yağmur eşliğinde seyredip, doğanın tadını çıkarıyoruz.

İslamköy'e uğrayıp **Süleyman Demirel Anıt Mezar ve Müzesini** geziyoruz. Külliye şeklinde yapılan ve müzenin de yer aldığı yapıları ziyaret ediyoruz. Cami, ana müze binası, kütüphane binası, lojman ve depo binalarından oluşan yapıları gezip, başbakan ve cumhurbaşkanı olarak da görev alan Süleyman Demirel'in yaşamından, deneyimlerinden örnekleri, yurt içi ve yurt dışı gezilerinde kendisine verilmiş olan hediyeler, anı, şükran plaketleri ve fotoğrafları, yurtiçi mizah yazarları tarafından değişik dönemlere ait karikatürleri inceliyoruz.

Dünyadaki 5 koku müzesinden bir tanesi olan **MİSPARTA Koku Müzesini** ziyaret ediyoruz. **Ana Panaya** kilisesinin restore edilerek koku müzesi ve atölyesine dönüştürüldüğünü öğreniyoruz. Müze koleksiyonunda; dünyanın bilinen ilk parfüm formülü, tarih boyunca kullanılan parfüm kapları, kokuya dair etnografik unsurlar ve kilise yapısından elde edilen arkeolojik buluntuların sergilendiğini görüyoruz. 12 çeşit kokunun sergilendiğini görüyor ve kokluyoruz. **Mimar Sinan**'ın formüle ettiği kokuyu da görme ve koklama fırsatı elde ediyoruz.

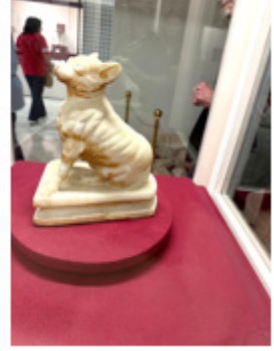

Otelimize geçip biraz dinlendikten sonra akşam yemeğimizi yiyor, ertesi gün yapacağımız geziler için enerjimizi toplamak için odalarımıza geçiyoruz.

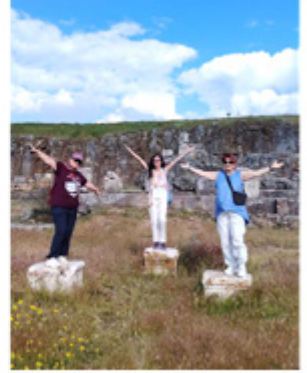
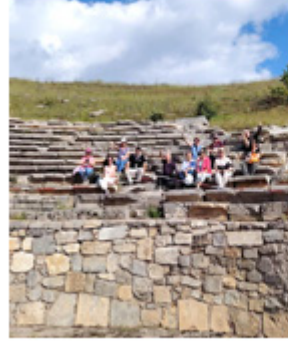
Güllü dondurma yemek için mola veriyor ve yolumuza devam ediyoruz. **Kovada Gölü Milli Parkını** gezip, müzeyi ziyaret ediyoruz. Suyun verdiği dinginliği yaşayıp, bu doğa güzelliğinden ayrılmak istemsek de **Gelendost** üzerinden **Yalvaç'a** doğru yola çıkıyoruz

Yalvaç'a geldiğimizde **Selçuklu Devleti**'nin son dönemine ait **Devlethan Camisini** ve **Yalvaç Müzesini** ziyaret ediyoruz. Öğle yemeğimizi yedikten sonra **Antiokeia** antik kentine geçiyoruz

Pisida bölgesinin önemli antik kentlerinden olan **Antiokeio**'ya gidip **Men Tapınağı**, **ana cadde**, **kabartmalar**, **Helenistik döneme ait tiyatro**, **Roma hamamı**, **Anıtsal Çeşme**, **Augustus tapınağı**, **Saint Paulus Kilisesi**'ni gezip bilgiler alıyoruz. Rehberimiz bu kentte bulunan su kemerleri için **Yalvaç**'ın simgesi denilebileceğini söylüyor. Dağlardan gelen suyun **nympheum** denilen sarnıçlarda toplandığı ve bu suyun dağıtılabilmesi için yer altında kanallar bulunduğunu belirtiyor. Amerikalıların da bu sistemi örnek aldığını aktarıyor.

Şehre batı kapısından giriş yapılırken akropole doğru **Decumanus Maximus caddesinin** başlangıcını görüp, hafif bir meyille yükselen caddeden tiyatroya ulaşıyoruz, tiyatronun çok da iyi korunamadığını görüyoruz.

Rehberimiz kazıların henüz %10 oranında gerçekleştiğini belirtiyor.

Çınaraltı'nda çayımızı içip **Yalvaç**'a veda ediyoruz. **Gelendost**'ta soğuk hava deposuna uğrayıp elmalarımızı alıyoruz.

Biraz yorgunluk, biraz mutlulukla dönüş yolculuğuna başlıyoruz. Yolculuğumuz boyunca bundan sonraki gezilerin nereler olabileceğini düşünüyoruz, geç saatlerde mahallemize gelip vedalaşarak ayrılıyoruz. Tatlı yorgunluğumuzla evimize ulaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

En kısa zamanda yeni gezilerde görüşmek üzere...

(NOT: Fotoğraf desteklerinden dolayı **Gökhan COŞKUN**, **Hande KILIÇ COŞKUN**, **Nilgün TÜRKER**'e teşekkürler.)

KUZEY İTALYA'DAN ROMA'YA: 8 GÜNDE MASALSI İTALYA ROTASI

Namık Kemal AKSOY - Başkent Sitesi

Mayıs ayının en güzel zamanında, tarih, sanat, göller, romantik sokaklar ve İtalyan mutfağıyla dolu unutulmaz bir **İtalya yolculuğu** için her zamanki buluşma noktamız **Çiğdemim Derneğimizin** önünde soğuğa daha yakın bir havada ve hafiften bir yağmur altında dostlarla bir araya geldik. **Milano**'dan başlayıp, **Verona**, **Venedik**, **Floransa**, **Roma** ve **Napoli**'ye uzanan bu rotamız var.

Gece saatlerinde Ankara'dan havalimanına transferimizle başlayan yolculuğumuz, İstanbul aktarmasının ardından İtalya'nın **Bergamo** şehrine ulaşmamızla devam etti. Schengen ülkelerine girişte yaşanan kontrol yoğunluğu bizi de maalesef etkiledi. Yaklaşık 2,5 saatlik bir pasaport kontrolü sonrasında havalimanında bizi bekleyen özel aracımızla rotamızı İtalya'nın en büyüleyici doğal güzelliklerinden biri olan **Como Gölü**'ne çevirdik. Akşamın aksine burada hava muhteşem. Güneş bize İtalya'ya hoş geldiniz diyor adeta. Hollywood yıldızlarının ve Avrupa sosyetesinin yazlık evlerinin bulunduğu **Como**; sakinliği, göl manzarası ve zarif atmosferiyle adeta kartpostal gibiydi. Mini **katedral ziyareti** ve **göl kenarı fotoğrafları** sonrasında **Milano**'ya doğru yeniden yola koyulduk.

"**Cortile Flora**"da, artık akşam yemeklerimizin vazgeçilmezi olacağını bilemeden, **makarna** ve **tiramisu** ile ilk tanışmamızı gerçekleştirdik. Yemek sonrasında artık yorgun düşen vücutların yenilenmesi ve ertesi güne hazır olması için bir gece konaklayacağımız otelimiz "**Euro Hotel Residence**"e hareket ettik.

İtalya'nın moda başkenti **Milano**; tarihi yapıları, sanat dolu sokakları ve enerjisiyle bizi ilk andan etkiledi. Şehir turumuz sırasında: **Duomo Katedrali**, **La Scala Opera Binası**, **Galleria Vittorio Emanuele** gibi şehrin simge noktalarını görme fırsatı yakaladık. Akşam yemeğimizde

Bugün oldukça yoğun bir gün yaşayacağız. **Milano**'da uyandık, **Venedik**'te uyuyacağız. Sabah kahvaltısının ardından **Garda Gölü** kıyısındaki masalsi kasaba **Sirmione**'ye doğru yola çıktık. Begonvillerle süslenmiş sokakları ve tarihi atmosferiyle bu küçük Orta Çağ kasabası bizi büyüledi. Kasabanın girişinde yükselen **Scaligero Kalesi** görülmeye değerdi. Hele "**Gelateria Artigianale**"de **Gelato** ile tanışmamız da efsanevi oldu. O kadar dondurma nasıl yendi hala düşünüyorum.

Ardından aşkın şehri **Verona**'ya geçtik. **Shakespeare**'in ölümsüz eseri **Romeo ve Juliet**'e ilham veren bu romantik şehirde: **Juliet'in Evi**, **Arena di Verona**, tarihi meydanlar ve taş sokaklar en dikkat çekici noktalar arasındaydı. Juliet'in evine giremesek de, Romeo olup balkon altında serenat yapamasak da, o havayı solumak bile çok iyi geldi.

Günün son durağı ise dünyanın en özel şehirlerinden biri olan **Venedik** oldu. **Vaporetto** yolculuğu eşliğinde şehrin büyüleyici atmosferini keşfettik. **San Marco Meydanı, Dükler Sarayı, Ahlar Köprüsü ve tarihi çan kuleleri** adeta açık hava müzesi gibiydi. Tabi ki **gondola** bindi.

Kanal boyunca dizilmiş kafelerden kahve kokuları geliyor, insanların neşeli sesleri suyun üstünde yankılanıyordu. Siyah gondolumuz dar kanallardan geçerek yavaş yavaş **Ahlar Köprüsü'**ne

yaklaştı. Evet burası ünlü **"Ahlar Köprüsü"**... Eskiden mahkûmlar son kez dışarıyı buradan görürmüş." Başka bir köprü'nün altından daha geçtik, sonra başka bir tane daha. Taş duvarlardan yankılanan su sesi, eski binaların suya düşen yansımaları, dar pencerelerdeki çiçekler ve küreğin ritmik sesi... Venedik sanki kartpostaldan çıkıp birkaç dakikalığına gerçek olmuştu.

Venedik'te **Bienal** zamanıydı, bizim boş vaktimiz de yoktu ama küçücük bir fırsat yaratıp Taylandlı sanatçı **Li Yi Fan**'ın **"Screen Melancholy"** adlı gösterisini tarihi bir atmosferde izleme şansımız oldu.

Rehberimizin anlatımları ile **Venedik**'te tarih dolu saatler geçirdik. Ama artık dönüş zamanı gelmişti. Angelina Jolie ve Johnny Depp'in başrollerini paylaştığı 2010 yapımı **Turist (The Tourist)** filmindeki ikonik tarihi lüks otel **Hotel Danieli**'nin önünde buluşup dönüşe geçtik. Bedenlerimiz yorgun düşse de gün içinde yaşadıklarımız hafızalarımıza unutulmayacak anılar bırakmıştı.

İstikamet yine 1 gece konaklanacak olan **Poppi Hotel**. Yemek sonrasında **Aperol Spritz** ile tanışıp dostlarla sohbet ettik. **Floransa** yolculuğumuza hazırlanmak için dinlenme zamanı.

Sabah kahvaltı sonrasında sanatın, tarihin ve mimarinin merkezi olan şehir Floransa için yola koyulma zamanı. Her köşesinde **Rönesans** ruhunu hissedeceğimiz eski şehir merkezine ulaşmak için metroyu kullandık. Otobüsler ile şehir merkezine ulaşmak artık yasaklanmış. Yerel halkın da kullandığı metro ile **Old Town**'a gidişimiz rahat olsa da, dönüşümüz efsaneydi.

Floransa turumuz sırasında: **Arno Nehri, Piazza della Signoria, Palazzo Vecchio, Santa Maria del Fiore Katedrali** gibi şehrin en önemli yapılarıyla tanıştık. *"Rönesans'ın hala nefes aldığı bir şehirle ilk kez göz göze gelmek"* muhteşem. Gözümüzü nereye çevirsek bir tarih ile karşılaşıyoruz. Rehberimizin bilgileri ve anıları eşliğinde Floransa'yı deneyimliyoruz.

Palazzo Vecchio meydanına vardığımızda bizi ilk karşılayan şey yalnızca tarihi atmosfer değil, meydanı adeta açık hava müzesine çeviren etkileyici heykeller oldu. Her biri farklı

bir hikâye anlatıyor gibiydi. Özellikle görkemli duruşlarıyla meydanın ruhunu tamamlayan heykellerin arasında yürürken, sanatın burada günlük hayatın doğal bir parçasına dönüştüğünü hissettik. Taş duvarların gölgesinde yükselen bu eserler, yüzyıllardır aynı meydanda insanları karşılamaya devam ediyor. Bir an durup etrafımıza baktığımızda; fotoğraf çeken insanlar, heykelleri inceleyen turistler ve fonda yükselen tarihi yapıların birleşimi bize Floransa'nın neden bu kadar büyüleyici olduğunu yeniden hatırlattı.

"Fatih Terim bu cafeyi çok severdi, Kuzuların Sessizliği filminde Antony Hopkins bu cafede oturmuştu, Hannibal filminin birçok sahnesi Palazzo Vecchio meydanında çekilmişti..." Rehberimizin tarihi meydanda günümüzle bağlantılı hikayelerini dinlerken adeta büyüleniyoruz. Hannibal filminin en ikonik sahnesi olan Dr Hannibal Lecter'in Komiser Pizzi 'yi bağladığı, karnını kestiği ve balkondan astığı o sahneyi zihnimizde bir kez daha yaşıyoruz.

Floransa, sanatla tarihin mükemmel birleşimi olarak hafızamızda yer etti. Ama sadece bu kadar değil. Floransa'ya gelip **Toscana Şarabı** ve **kırmızı et** yemeden dönülmezdi. **Ristorante Pizzeria Rubaconte**'de çorba, T-bone steak ve şarap menülü öğle yemeği sonrasında **"Ponte Vecchio Köprüsü"** 'nü fotoğrafladık. Aslında yapılış amacı bambaşka olan ve daha sonra kuyumcu dükkanlarına dönüşen köprü üzerindeki yürüyüşümüz sonrasında artık Floransa'dan ayrılma zamanı gelmişti.

Artık gün akşam oldu ve bu sefer iki gece konaklayacağımız **Hotel Tamerci**'ye doğru yola koyulma vakti geldi.

Bugün günlerden **Portofino**, birçok gezginin hayallerini süsleyen **Andrea Bocelli**'nin muhteşem konserlerinden birini gerçekleştirdiği belki de dünyanın en şirin sahil kasabalarından biri. Uzun bir otobüs yolculuğu sonrasında bizi **Portofino**'ya götürecek olan teknemize zor da olsa yetiştik. Denizin üstünde usulca ilerleyen teknemiz sonunda sanki kartpostallardan çıkmış gibi görünen küçük sahil kasabası Portofino'ya ulaştı. Limana yaklaşırken rengârenk evler, sakin koy ve hafif esen deniz kokusu hepimizi büyülemeye başlamıştı.

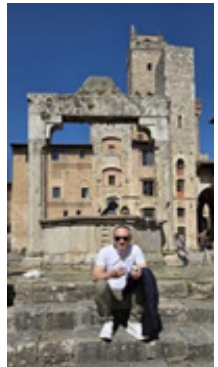

Dar sokaklarda yürüyüş yaptık, tepelere tırmandık manzarayı seyredip anın tadını çıkardık. Zaman sanki burada biraz daha yavaş akıyordu. Bir yanda masmavi deniz, diğer yanda tepelere yaslanmış pastel tonlardaki evler...

Liman demir atmış küçük sandallar, teknelerle dolu. Küçük meydandaki şirin restoranlar kahvelerini yudumlayan, manzaranın tadını çıkaranlarla dolu. Her köşesi ayrı bir güzel. Bol bol fotoğraf çekip kahve yudumlayanların arasına dalıyor ve bizde bu karenin bir parçası oluyoruz. Bu manzara da kahvenin güzel olmaması imkansız.

Öğleden sonra durağımız **Pisa**. Dünyaca ünlü **Pisa Kulesi** ve **Miracoli Meydanı**'nı göreceğiz. Meydanda kuleyi düzeltmek adına çok uğraş verip bol bol komik fotoğraflar çektik. Gerçekten eğik olmasa bu kadar insan görmeye gelmez tezini doğrulayıp günümüzü tamamladık.

Bugün **Toscana** bölgesinin eşsiz manzaraları eşliğinde unutulmaz bir rota izleyeceğiz.

İlk durağımız, taş sokakları ve tarihi kuleleriyle ünlü **San Gimignano** oldu. Orta Çağ atmosferini hâlâ koruyan ve kuleleri ile ünlü bu şehirde dolaşırken zamanda yolculuk yapıyor gibi hissettik. Çok ama çok iyi korunmuş bir ortaçağ kasabası burası. Üç sene üst üste Dünyanın en iyi dondurması ödülünü alan ünlü **"Galeteria Dondoli"** dondurmacısından bol kepçe gelatolarımızı alıp bu Dünya lezzetini de damaklarımıza yerleştirdikten sonra şehirde dolaşmaya devam ediyoruz.

Ardından **Siena**'ya geçtik. **Campo Meydanı** çevresindeki tarihi sokaklardan yürüyerek yavaş yavaş ünlü Campo meydanına ulaştık. Tarihi at yarışlarına ev sahipliği yapan meydanı seyrederken ne hayaller kurmadık ki. Kısa süreli serbest zamanımızı meydanı gören bir cafede kahvemizi yudumlayarak geçirdik.

Yolumuz uzun, istikamet **Roma**. Yolumuz üzerinde **Albano** ve **Nemi Gölü** çevresindeki büyüleyici kasabalarda mola verdik. Papa'nın yazlık sarayının bulunduğu **Castel Gandolfo**, göl manzarası ve sakin atmosferiyle gezinin en huzurlu noktalarından biri oldu. Trafik ve hafif çiseleyen yağmur bizi biraz yavaşlatsa da

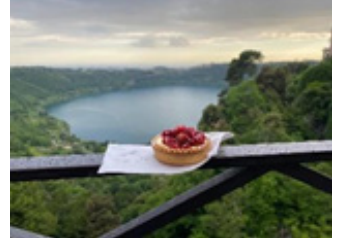
Nemi Gölü manzarası eşliğinde **dağ çilekli nefis turtalarımızı** yemeyi ihmal etmedik.

Akşam ilerleyen saatlerde **Roma'**ya üç gece konaklayacağımız otelimize ulaştık.

Roma'da geçirdiğimiz gün adeta tarihin içinde yürümek gibiydi. Şehir turumuz sırasında: **Kolezyum, Venedik Meydanı, Aşk Çeşmesi ve İspanyol Merdivenleri** gibi Roma'nın simge yapılarını görme şansını yakaladık. İlk durağımız **Kolezyum**'du. Yaşanan bir aksaklık nedeniyle giriş biletlerimizin alınmamış olması bizleri yıldırmadı.

8 kişilik gruplar halinde giriş biletlerimizi kısa bir bekleyişin ardından aldık. Ama bizi bir sürpriz bekliyordu. Grupların giriş saatleri farklıydı. Bu bekleyiş sırasında tarihi alanlarda yürüyerek şehri keşfettik. **Aşk Çeşmesi'**ne kadar uzanan yürüyüşümüz sonrasında bir grup Kolezyum için geri döndü, diğer grup ile İspanyol merdivenlerine kadar yürüyüşümüz devam etti. Her mekan ayrı bir kalabalık. Ve kalabalık hiç azalmıyor.

Kolezyum önünde durduğumuzda güneş, taşların üzerine altın gibi yayılıyordu. Binlerce yıl boyunca ayakta kalmış o dev yapı, fotoğraflarda görüldüğünden çok daha büyüktü. Kalabalığın uğultusu arasında sanki Roma'nın geçmiş nefes alıyordu.

Dar kemerlerden içeri girerken ayak seslerimiz taş zeminde yankılandı. Seyrettiğimiz birçok gladyatör hikâyesi şimdi gözlerimizin önündeydi. Bir zamanlar binlerce insanın tezahürat yaptığı yerde şimdi turistler yürüyordu. Ama gözümüzü kapatınca, kılıçların çarpışmasını ve kalabalığın coşkusunu hayal etmek zor değildi.

Merdivenlerden yukarı çıktığımızda **Roma** manzarası önümüze serildi. Uzakta eski sütunlar, dar sokaklar ve sıcak İtalyan rüzgârı Dünyanın başka bir köşesinde, tarihin tam ortasında olduğumuzu hissettiriyordu.

Daha sonra **Vatikan'a** geçerek **San Pietro Meydanı'nı** ziyaret ettik. Dünyanın en önemli dini merkezlerinden biri olan bu alan, mimarisi ve atmosferiyle oldukça etkileyiciydi. Yine rehberimizin keyifli anlatılarıyla doya doya Vatikan ziyareti gerçekleştirdik. Papa'nın hangi odada neler yaptığını, bacaların işlevini, pencerelerin önemini, sütunların gizemini, çatıları süsleyen heykellerin, Ağca'nın Papa'ya suikastinin hikayelerini dinledik.

Kolezyum ve Vatikan ziyaretleri sonrasında akşam yemeğimiz için **"3 quarti prati rome"**a geçtik. Keyifli bir akşam yemeği sonrasında **Roma'yı** gece ışıklar altında gezeceğimiz turumuz başladı. Gün ışıkları altında yürüyerek dolaştığımız sokakları bu kez ay ışığı altında dolaştık. Görmediğimiz detayları, ayrıntıları gece demeden keşfetmeye devam ettik. Aşk çeşmesini, İspanyol merdivenlerini akşam ışıklar altında bir kez daha fotoğrafladık. Yine güzel hikayeler, anılar dinledik.

Benim adımsayar **36 bin adım** saydı bugün. Yorucu ama inanılmaz bir gün olmuştı.

Bugün günlerden **Napoli**.

Bir zamanlar, **Napoli Körfezi**'nin kıyısında yaşayan insanlar için hayat deniz, ticaret ve güneş demekti. Şehrin hemen arkasında ise sessiz görünen dev bir dağ vardı ve insanlar onun tehlikesini unutmuştu.

M.S. 79 yılında, **Pompeii** günlük yaşamına devam ederken gökyüzü bir anda karardı. **Vezüv yanardağı** patladı; kül, taş ve duman şehri saatler içinde örttü. İnsanlar kaçmaya çalıştı ama Pompeii zamanın içinde donup kaldı.

Yüzyıllar sonra kazılar başladığında, sokaklar, evler, fırınlar ve hatta insanların son anları bile ortaya çıktı. Bu yüzden Pompeii bugün sadece bir antik kent değil; Roma döneminin **"donmuş zamanı"** gibi görülüyor.

Pompeii sokaklarında attığımız her adım, bizi yaklaşık iki bin yıl öncesine götürüyor. Taş yollar, eski evler ve meydanlar arasında dolaşırken zaman sanki durmuş gibi. Bir zamanlar hayatın

tüm canlılığıyla sürdüğü bu şehir, Vezüv yanardağının patlamasıyla tarihin içinde sessizliğe gömülmüş. Pompeii'de yürümek sadece bir antik kenti görmek değil; geçmişin izlerine dokunmak, Roma döneminin günlük yaşamını hissetmek ve tarihle aynı sokakta buluşmak gibiydi.

Napoli pizza deneyimi sonrasında şehir merkezine geçtik. Güney İtalya'nın enerjisini hissettiğimiz şehir turunda: **Plebiscito Meydanı** ve **Castel Nuovo** gibi önemli noktaları gördük. Napoli'nin hareketli sokakları ve kendine özgü atmosferi İtalya'nın farklı yüzünü keşfetmemizi sağladı. Dönüş yolunda söz verdiğimiz **Outlet tur** sonrası akşam geç saatlerde otelimize ulaştık.

Kahvaltının ardından havalimanına transferimizi gerçekleştirerek dönüş yolculuğumuza başladık. 8 gün boyunca İtalya'nın kuzeyinden güneyine uzanan bu rota; tarihi şehirleri, göl manzaraları, romantik sokakları ve eşsiz mutfağıyla hafızamızda unutulmaz anılar bıraktı.

Biz bu yolculukta da bir hikaye yazdık ve hikayemize bol bol kareler yerleştirdik.

ÖYLE BİR GEÇER Kİ ZAMAN !!..

Nefise ÖKE - Emekli Öğretmen
nefiseoke@gmail.com

Gezmek, görmek, hem eğlenip hem öğrenmek gençliğimin en büyük hayallerinden biriydi. O yıllarda olmasa bile sonradan hatta ileri yaşlarda, dilediğim birçok ülkeyi ve kenti gezip görebildim, elbette koşullar elverdiğince... **Koşullar, koşullar!!** Adı üstünde zorlayıcı, kısıtlayıcı. Şimdilerde, koşullar bizi değil, biz koşulları zorlamalıydık diye düşünmekteyim. Çünkü önceki koşullar geçiyor, yenileri beliriyor. Devamı ise **keşke keşke, keşkeler**.

*Bugünlerde Sema Soykan'ın "Keşke" adlı romanını okuyorum. Konunun yukarıda yazdıklarımla hiçbir ilgisi yok ama iş işten geçmeden zamanı doğru değerlendirmenin önemini kanınıza kadar hissettiriyor. Roman, Türkiye'nin 1940-80 aralığındaki siyasal süreci ve Milli Eğitim'e bilinçli ve programlı olarak yapılan yönlendirmeleri anlatan tarihi bir roman niteliği taşıyor. Tam da **Çığdemli okurların** beğeneceği türden.*

Gelelim başladığımız konuya... Koşullar elverdi ve ben son yurtdışı yolculuğumu 2019 yılında **Çığdemli dostlarla** yaptım. Bazı durumlarda biraz zorlansam da çok güzel bir geziydi ve bir sonrakine hazırdım. Bir sonraki gelmedi, **"pandemi"**ye takıldı. Korona dünyayı sardı, evlere kapandık. Bizim kuşaktaki insanların en genci yetmiş yaşındaydı pandemi bittiğinde... Benim yaştlarım ise 80... Gördünüz mü koşulları!!.. Biri giderken yenisi geliyor.

Artık benim için gezilere katılmak çok zor, tek başıma yolculuksa imkansız... Eskileri bitti, yeni koşullarım elvermiyor, ben de dert etmiyorum, yapabileceğim başka konulara yöneliyorum. Bu yıl derneğimizin aracılığı ile yepyeni bir fırsat bulduk; **İngilizce bilgimizi tazeledik**. Yeni şeyler öğrenmek çok keyifli oldu. Artık evde çalışılacak dersimiz var. Bakalım buna koşullar ne kadar elverecek.? Gelecek yeni koşulların mutluluk getirmesi dileği ile sevgi ve saygılar.

Lütfen isteklerimizi ertelemeyelim, belki sonra hiç fırsat bulamayız.

BAVULUNU TOPLAYAMAYANLAR KULÜBÜ

Misem Mahi UĞUR - Çiğdemim Derneği Bursiyeri

Herkes Tatilde, Ya Kendine Kalanlar?

Temmuz ayı geldiğinde garip bir yarış başlıyor. Birileri valiz hazırlıyor. Birileri uçak biletini paylaşıyor. Birileri denizin ilk fotoğrafını **“Yaz, sonunda başladı”** notuyla sosyal medyaya yüklüyor. Telefonunu eline aldığı birkaç dakika içinde, kendini Ege kıyılarında, Akdeniz koylarında ya da yurt dışındaki dar sokaklarda dolaşırken buluyorsun.

Herkes bir yerlere gitmiş gibi görünüyor. Sonra farkında bile olmadan kendi odana bakıyorsun. Masanın üzerinde bekleyen işler, çalışılması gereken dersler, sabah erkenden gidilecek o staj... Belki de ay sonunda ödenmesi gereken faturalar.

Ve içinden küçücük bir ses geçiyor: **“Ben bir şeyleri kaçırıyor muyum?”**

Adı Olmayan Ama Kalabalık Bir Kulüp

Aslında bu his sana ait değil. Bize yıllardır yazın nasıl yaşanması gerektiği anlatılıyor. Reklamalarda hep aynı sahneler var: Beyaz bir tekne, turkuaz bir deniz, güneş gözlüğü, kahkahalar... Dizilerde yaz demek tatil, filmlerde yaz demek aşk, sosyal medyada **yaz demek bavul**. Sanki güzel bir yaz geçirmek için önce bulunduğun şehirden gitmen gerekiyormuş gibi...

Oysa yazın **takvimde başlamasıyla insanın ruhunda başlaması** aynı şey değil. Belki de bu yüzden, her yaz binlerce insan fark etmeden aynı kulübe üye oluyor. Adı olmayan ama çok kalabalık bir kulüp bu: **“Bavulunu Toplayamayanlar Kulübü”**.

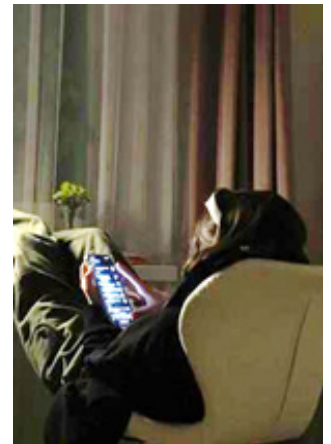
Üyelik şartı oldukça basit: **Gitmek isteyip gidememek**. Belki maddi nedenlerle, belki iş yüzünden, belki okul, belki aile sorumlulukları... Belki de sadece bu yılın, hayatı böyle gerektirmesi. İlginç olan şu ki, bu kulübün üyeleri birbirlerini hiç tanımasalar da aynı duyguyu taşıyorlar. Çünkü yaz mevsimi bazen insanın içinde **“eksik kalmışlık”** hissi bırakabiliyor.

Vitrine Bakıp Evimizi Yargılamak

Bunun en büyük sebebi ise artık yazı yaşamıyor olmamız. **Yazı izliyoruz**; telefon ekranından, başkalarının gözünden, filtrelenmiş karelerin arasından... Bir arkadaşının denizde çekilmiş tek fotoğrafını görüyor ama o fotoğraf çekilmeden önceki üç saatlik yol trafiğini görmüyorsun.

Otelde çekilen kusursuz kahvaltıyı görüyorsun ama belki o tatil için aylarca yapılan maddi planları bilmiyorsun. Bir gün batımını görüyorsun ama o gün arka planda yaşanan tartışmaları, yorgunlukları bilmiyorsun.

Sosyal medya bize hayatın tamamını değil, yalnızca **vitrini** gösteriyor. Biz ise vitrine bakıp kendi evimizi, kendi odamızı yargılıyoruz. İşte bütün mesele burada başlıyor.

Peki Gerçekten Güzel Bir Yaz Nedir?

Denizin tuzlu suyu mu, yoksa sabah altıda henüz herkes uyurken yapılan kısa bir yürüyüş mü?

Belki akşam balkona vuran serin rüzgâr, belki mahallede bisiklet süren çocukların sesi... Belki karpuz kesilirken mutfakta oluşan o küçük, tatlı telaş. Belki de yıllardır okumayı ertelediğin kitabın ilk sayfasını çevirdiğin o sessiz öğleden sonra... Bunların hiçbiri sosyal medyada binlerce beğeni almayacak anlar. Ama yıllar sonra hatırladığında yüzünü gülümsetecek olanlar tam da bunlar.

Şehirde kalan insanların yaz mevsimi, dışarıdan bakıldığında sıkıcı gibi görünür. Oysa şehir yazın bambaşka bir kimliğe bürünür. Normalde kalabalık olan sokaklar sessizleşir, kafelerde boş masalar bulunur. Sabah erken saatlerde serinleyen kaldırımlar yürümek için davet eder insanı. Akşam üzeri gökyüzü, günün yorgunluğunu turuncuya boyar.

İnsan ilk kez yaşadığı şehri gerçekten fark etmeye başlar. Belki yıllardır önünden geçtiği bir sokağa ilk kez girer, belki hiç gitmediği küçük bir kitapçı keşfedersin. Belki gün batımını izlemek için deniz kenarına değil, mahallendeki en yüksek tepeye çıkarsın. Bazen gitmediğin yerler değil, **yeniden baktığın yerler** değiştirir insanı.

Biraz Dur

Belki de yazın bize vermek istediği en büyük ders budur: **Yavaşlamak**. Çünkü yıl boyunca sürekli bir yerlere yetişmeye çalışıyoruz. Otobüse, sınavlara, toplantılara, mesailere... Hayata... Yaz ise sanki omzumuzu dokunup usulca şunu söylüyor: **"Biraz dur."**

Bir bardak soğuk çayı acele etmeden iç. Gökyüzüne bak. Telefonunu birkaç saat kenara bırak. Uzun zamandır aramadığın bir arkadaşını ara. Annenle mutfakta otur, babanla yürüyüşe çık, kardeşinle dondurma ye. Çünkü **bazen dinlenmek, hiçbir yere gitmeden** de mümkündür. Belki bu yaz pasaportuna yeni bir damga vurulmayacak. Belki bavulun dolabın üst rafında kalacak. Belki denize yalnızca fotoğraflardan bakacaksın. Ama bütün bunlar yazı eksik yaşadığın anlamına gelmez.

Çünkü bazı yolculuklar kilometrelerle ölçülmez. İnsan bazen hiç şehir değiştirmeden değişebilir. Bazen aynı bankta otururken büyüyebilir. Bazen her gün gördüğü gökyüzüne başka gözlerle bakmayı öğrenebilir. Ve belki de yıllar sonra dönüp baktığında, en çok hatırlayacağın yaz; **en uzağa gittiğin değil, kendine en çok yaklaştığın yazdır.**

ALTI MİLYON YIL ÖNCE İNSANIN EVRİMİ

Cengiz KARAKÖSE
gckarakose@gmail.com

Altı milyon yıl önce **insanın evrimi**, kollara ayrıldı. Bir yol şempanzelere, diğer yol bize doğruydı. Bilinmeyen sayıda insan türü ortaya çıktı. Örneğin **Homo habilis**, **Homo beidel-bergensis**, **Homo ergaster**, **Homo rudolfensis**, **homo erektus** ve pek çok başkaları vardı. Bazılarının statüsü hala tartışma konusu. Bazıları hala keşfedilmeyi bekliyor. Hepsi de insan ama bizden değiller..!! Diğer türler gibi bu insanlar da alet edevat kullandı. En eskisi, kabukluları ve meyveleri kırmak ve eti kesmek için kullanılan **ucu sivriltilmiş taşları (örneğin obsidjeni)** kullandı. Daha sonra bazı insan türleri, çok iyi taşçılık ve neredeyse mükemmel simetri gerektiren iki tarafı keskin baltalar yaptılar. Ama bunlara yapılan ufak tefek müdahaleler dışında insanların kullandıkları, bir milyon yıl boyunca aynı kaldı. Nerede ve ne zaman kullanıldığı gözetilmeksizin, yirmi beş nesil boyunca değiştirilmeden kullanıldı. Bunları yapmak için yüksek konsantrasyon gerekmesine karşın, o en eski el baltasının tasarımı **içgüdüsel**di, bir düşüncenin ürünü değildi...

Bize benzeyen insanlar ilk olarak 200 bin yıl önce ortaya çıktı...

Bunlar "**Homo sapiens**" denen türdü. "**Homo sapiens**" üyeleri, önemli bir noktada bizim gibi davranmıyorlardı. Kullandıkları gereçler basitti ve hiç değişmiyordu... Neden öyle olduğunu bilemiyoruz. Oysa beyinleri, bizimkiyle aynı boyuttaydı. Aynı evrimi yaşamışlardı, aynı duylara ve kuvvete sahiplerdi. Fakat yaklaşık **150 bin yıl** kadar, tıpkı dönemlerinin diğer bütün insan türleri gibi, yeni hiçbir şey yapmadılar..!!

Daha sonra, yani **50 bin yıl önce** bir şeyler oldu.

'Homo sapiens'lerin kullandığı o son derece basit, bir şeye benzemeyen gereçler değişmeye başladı ve çok hızlı bir şekilde değişti. Bu noktaya kadar, bu tür (tıpkı diğer hayvanlar gibi) hiçbir yenilik yapmamıştır. Atalarının kullandığı gereçleri kullanıyorlardı. Aynılarını yaptılar, daha iyilerini değil. Bu gereçlerin yapımı onlara miras kalmıştı, **içgüdüsel**di ve **sabit**ti. **Evrin ürünleri** idi, bilinçli bir yaratım sürecinin değil...

Sonra insanlık tarihinin, o ana kadar olan en önemli anı geldi:

Türün bir üyesinin bir gerece bakıp, "**ben bunun daha iyisini yapabilirim**" diye düşündüğü bir an oldu. İşte bu bireyin çocukları ve torunlarına "**Homo sapiens**" deniyor... Bunlar bizim atalarımız... Biz onları. İnsanlığın yarattığı şey, yaratıcılığın ta kendisiydi...

Herhangi bir şeyi **değiştirme yetisi**, her şeyi değiştiren değişim oldu. Daha iyi gereçler yapma isteği, bizi diğer türlere karşı (rakip türlere karşı da) inanılmaz üstün bir konuma getirdi. Ayrıca birkaç bin yıl içerisinde, **bütün diğer insanların soyu tükenmişti**. Onların yerini alan, anatomik olarak son derece benzer bir türdü ve tek fark, sürekli gelişen teknolojileri idi...

Bundan **50 bin yıl önce** tam olarak, hangi evrimsel kıvılcımın yaratma sürecini ateşlediğini bilmiyoruz. Fosiller herhangi bir ipucu bırakmamış durumda. **Vücudumuzun ve beynimizin boyutu** da buna dahil. Değişmediğini biliyoruz...

Bize en yakın, buluş öncesi atamız olan **Homo sapiens**'in, tam olarak bize benzediğini biliyoruz. Bu durumda

birincil şüpheli, zihnimiz oluyor: Beyin hücrelerimizin kusursuz dizilimi ve aralarındaki eksiksiz iletişim. Belli ki orada, yapısal bir değişim yaşanmış, belki de **150 bin yıllık bir ince ayarın** sonucu olabilir. Bu her ne idiye, bugün hepimizin içinde yaşayan çok önemli etkileri oldu...

Zagros Dağları, Neandertaller ve Homo Sapiens arasındaki tarihi bir kavşaktır. Çünkü yeni bir araştırma, insanın evrimsel tarihinde kritik bir bölgeye ışık tutuyor. İran, Irak ve güneydoğu Türkiye'yi kapsayan Zagros Dağları. Arkeologlardan oluşan bir ekip, **Geç Pleistosen** döneminde **Neandertaller** ile anatomik olarak modern insanlar (yani Homo sapiens) arasındaki gen alışverişinin, bu dağlık bölgede gerçekleşmiş olabileceğini ortaya koydu...

Araştırma, ileri **ekolojik modelleme** ve **coğrafi bilgi sistemleri (GIS)** kullanılarak yürütüldü. Bu teknikler, Neandertaller ve Homo sapiens'in potansiyel olarak bir araya geldiği bölgeleri belirlemeye olanak tanıdı. Sonuçlar, iki insan türünün Zagros Dağları'nda karşılaşmış, genlerini paylaşmış ve modern insan popülasyonlarının genetik yapısını şekillendirmiş olabileceğini gösteriyor...

Genetik İzler ve Geçmişin Haritası

Genetik çalışmalar, **modern insan DNA'sında belirgin Neandertal izlerini** ortaya çıkarmıştı. Ancak bu gen alışverişinin coğrafi olarak nerede gerçekleştiği uzun süredir belirsizdi. Zagros Dağları'nın öne çıkması, bu tür etkileşimlerin geniş ve ekolojik açıdan zengin bir bölgede yaşandığını gösteriyor. Zagros Dağları hem Neandertallerin hem de Homo sapiens'in yaşaması için uygun bir ortam sunuyordu. Zengin bitki örtüsü, av hayvanları ve barınak sağlayan mağaralar, bu tür karşılaşmalar için ideal bir zemin oluşturmuş olabilir. Bölgedeki fosil ve arkeolojik buluntular, bu hipotezi destekleyen güçlü kanıtlar sunmaktadır.

Bu İnsanlığın Evriminde Bir Dönüm Noktası.

Bu keşif, modern insanın genetik yapısının yalnızca **Afrika'dan** çıkış hikayesiyle değil, aynı zamanda diğer insan türleri ile olan etkileşimlerle şekillendiğini gösteriyor. Zagros Dağları'nın bu süreçteki rolü, insan evrimine dair daha geniş bir anlayış geliştirmemize yardımcı oluyor. Neandertaller ve Homo sapiens arasındaki bu gen alışverişi, belki de her iki türün hayatta kalma stratejilerinin birleşimine olanak tanımış ve de günümüzdeki **genetik çeşitliliğin** temelini atmıştır. Bu **Zagros Dağları'nın**, insanlık tarihinde yalnızca bir coğrafi bölge değil, aynı zamanda türler arası bir dönüm noktası olduğunu da ortaya koyuyor.

GERÇEK ÜSTÜ HAYATLAR

Sema BAYRAM ÇALAPÇIKAY - Edebiyat Topluluğu

Bir ağaç kök salacaksa, bir güneş doğacaksa, yeni bir gün onunla aydınlanacaksa; yazmak bu olmalıydı.

‘Birgün’ adıyla başlayan, **‘birgün’** gözleriyle bakan, birgün ellerinden tutan elleri olmalıydı yaşam.

Yıllar ve gecelerce gözleri ayrılmazdı, ayrılmazdı gökyüzünden. Ta ki, yağmurdan sonraki gökkuşağından ilerleyen saatlerdeki griliğine dek, sonrası bekledikleri güneşin doğuşu. Güneşle birlikte o gecede sol yanına seher vaktinde güllerinde ötecekti bülbülü ve derin bir uykuya, sonsuzluğun tadına yolculuk.

Kolay değildi belki de, bazen çıra oldular, bazen tufan, bazen de yağmur oldular.

Bir zaman inlediler nice içlerindeki yolculuktan sonra oldular, olgunlaştılar.

Kimi gün onun geçtiği yollardan, kimi gün ona benziyor diye bir başka yüzde onu görmeye giderdi kilometrelerce uzaktan izlerdi onun cemali diye. Kimi görse **‘sen’** şiiri gibi. Yaşlar süzülürdü gözlerinden, aradılar başlangıçta yüzlerine yansıyan yüzü. Üzülürlerdi *“göremiyorum onu”* diye böyle geçip gitmişti yılları, *“sevmek böyle bir şey olmasa gerek”* diyorlardı.

Öğrendiler, hiç uzakta olmayan, en yakınındaki **‘kendim’** dediği tıpkı **‘onun’ yüzü, ‘onun’ bakışı** ve **o**, oydu artık. Şimdi yolculuk bedenlerinin damarlarındaki akan kanın yolculuğu.

Onlar cehaletin mutsuzluğunu seçmediler, olgunluğun mutluluğunu yaşamaktalar ayrılıksız, öfkesiz. Sakin bir deniz misali.

Bir kalem yazacaksa, **‘onun’** elleriyle **‘kendini’** yazardı. Onlar değerli cümlelerin bütünlüğüydüler, mısralarla oluşan; şiirdiler.

Bir yer vardı, gittikçe gidilebilen yorulmaksızın, birlikte bazı gün uğrak yerleri, bir köy meclisi, kimi gün; *“onunla nereye gidebilirim”* onu, nerede bekliyorsa çekim yasasının çağıracağı yere giderdi.

‘Gün olur alır başımı giderim’ elbette beklediğini ve sevildiğini bildiği sürece, her an açılmış kollarına koşacaklardı. Yüzleri yüzlerine dönük, çıkınında o, kaleminde o, masasındaki vazosundaki karanfili daima...

Gerçeküstü bir roman yazılacaksa o olmalıydı. O kendini çoğalarak yazdırıyordu, diğeri ise ona belli ki, bir elmanın tümü, dağlardaki sis perdesinin ardındaki bulutsuz gökyüzü ve günün güneşin ilk ışığıyla can ve canan...

SONSUZLUK

*En uzun yolculuktur,
soluğun yettiği sürece gidilecektir,
ve gözlerin okyanusla buluşma tadıdır,
ellerin, yüreğin çoğalan gücüdür
şiiirdir, resimdir ve romandır,
bilemezsin kaç kez dolaşmışsındır evreni.*

*Gecede rüzgârındır, yollarına serptiğin
göğsünde açan sarmaşıktır hiç solmayan
yaprağındaki damarındır o,
en uzun yolculuğunda yılğın düşmeden
yürümek yürümektir...*

*Gecede ruhuna yansıyan yağmurdan sonra
pencerede oluşan gökkuşağına
parmaklarıyla buğulu camlara
'adını' yazmadığın
nerden bilinir, nerden bilinir ki;
ufuk sevgilinin iki kaş arasındaki
gördüğün evrendir.*

*Sonu yoktur yeni doğan bir bebeğin
gözlerini açması gibidir.
ve o bebeğin ellerindeki pamuk lezzetidir.*

*Düşse 'düş' kurban olası,
Ekinoksta uyur uyanık dolaşmaktır,*

(NOT: Bu yazı Alternatif Sanat dergisinin 2008'deki 19. sayısında yayınlanmıştır.)

*şeker tadıdır,
mendilinin ucu ıslak olsa da,
aldığın nefesle kurutuyorsun,
yağmurdan sonra
açan güneşle gülümsüyorsan,
önce üşüyor,
sonra da birlikte ısınıyorsan,
turnalarla gece gündüz haber salıyorsan,
seni üşüten ve ısıtan gözlerinde
kalbiyle bakıyorsa,
gördüğün tek manzaradır o,
teninin baharındır eskimeyen...*

*Kabına sığmayışlığını bilirim,
avuçlarında taşıdığın tek hazinendir,
anlamsız değil, hayatın en güzel anlamıdır,
bir ellerinde, hep o yerde,
bir 'o'nda bir kıskanç uzağında,
karanfil tadında, bağrında kalan eller gibi
ve aydınlıkta,
işte bir sonsuzluk,
işte bir başlangıç!*

Öncelikle; İnsana, Emeğe, Okura Saygı.

KANMA

Güven GÜRBÜZ - Dünya Bir Şelale sitesi

*İçi boş, dışı hoş; oyalanma, sende koş.
Çal oyna, gül oyna, gerisine meydan boş.
Çalgısı, çengisi, sazlısı, sözlüsü hoş.
Akşama sabah der, geceden kalma sarhoş.*

*Yol üstünde durma, bulunur bir bahane.
Gelen geçer sorar, düşme sakın diline.
Her yerde bulunur kahvehane, çayhane.
Anlatma derdini, her önüne gelene.*

*Yanlış anlar, doğru beller. Ne bilsin eller?
Odun yanar, ateş çıkar, dumandır tüter.
Ne yaz kalır, ne kış biter, yaş olur akar.
Yanılma sakın, ummadığın taş, baş yarar.*

*Kanat çırpır, uçar, bir yerlerden bir yere.
Öğüt veren, öğün vermez; kanma ellere.
Göçmen kuştur, bulur, uçar sıcak illere.
Konunca anlarsın, gül diye dikenlere.*

*Güven der: Su katılır mı hiç pişmiş aşı?
Dediler; 'Ne edelim ocakta pişmemişe?'
İlim, irfan, görmeden; olur mu hiç paşa?
Baktılar, kimin hallerine, kimler şaşa.*

BULMACAYA VAR MISINIZ?

Sinan KAYALIGİL- Park Sitesi
Osilkay2@gmail.com

NOT: YANITLARI ÇİĞDEMİN SESİ AĞUSTOS SAYISINDA BULABİLECEKSİNİZ.

8	3	4
9	4	6
12	2	?

$$\text{Hexagon} + \triangle = 6$$

$$\star / \triangle = 1$$

$$\star + \triangle = 4$$

$$\text{Hexagon} = \square$$

$$\star = \square$$

$$\triangle = \square$$

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

HAZİRAN AYINDA BURS DESTEĞİ VEREN BAĞIŞÇILARIMIZA TEŞEKKÜRLER

Birgöl Demirtaş	750,00	Leyla Yıldırım anısına	750,00
Bölent Aknoğlu	1.000,00	M.Mine Akın	1.000,00
E.Ferhan Sabuncuoğlu	250,00	Melahat Önal	1.000,00
Ece Apaydın	200,00	Meltem Ergün	500,00
Ertan Dođmuş	750,00	Mualla Duman	100,00
Esat Yarar - Gordion Maratonu	6.000,00	N.Yeşim Yıldız - Konya Maratonu	4.000,00
Feriha Berisbek	400,00	Özlem-N.Kemal aksoy	1.500,00
Gönöl Öner - Konya Maratonu	4.000,00	Yadigar Ayşe Dirican	750,00
H.Gölsüm Arifoğlu	600,00	Yücel Yıldırım anısına	750,00
Keziban Ateş	750,00	Zehra Kıracı	500,00

HAZİRAN AYINDA AİDAT ÖDEMESİNİ YAPAN ÜYELERİMİZE TEŞEKKÜR EDERİZ

Ahmet Koray Dağtekin	Görbüz Özçelik
Ahmet Süha Kocakuşak	Havvanur Dincer
Ayşe Nilgün Yurtgezen	Kamile Boz
Ayşe Suzan Öniz	Ömer Pehlivan
Ceren Ak	Semiha Karakoç
Duygu Erdoğan	Şule Kökhan
Erdem Emre	Yasemin Pehlivan
Feyza Özlü	Zehra Çetinkaya
Fügen Kocakuşak	Zeynep Yeniaras
Gölderen Sarıkatiboğlu	

Her türlü bağış ve yardımlarınız ile aidat ödemeleri için aşağıdaki hesap numaramızı kullanabilirsiniz.

Hesap Adı: Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği
T. İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Aidat ödemesi için açıklama kısmına **“AİDAT”**
Burs (Eğitim Desteği) fonumuza destek olmak için açıklama kısmına **“BURS”**
Sokak Hayvanlarına mama desteğinde bulunmak için açıklama kısmına **“MAMA”**
Bağış yapmak için açıklama kısmına **“BAĞIŞ”** yazınız.

Tüm destekleriniz için teşekkür ediyoruz.

Çiğdemim Edebiyat Topluluğu

Değerli Komşularımız,

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu'nun "Kitap Sunum Etkinliği" programı kapsamında 2026-2027 döneminde sunulacak kitaplar, topluluk üyelerinin önerileri ve tercihleri sonucunda belirlenmiştir.

Söz konusu eserlerin listesi ve sunum programı aşağıdadır.

Katılımlarınızla yine her dönem olduğu gibi birbirinden güzel ve keyifli söyleşiler gerçekleştireceğimizi umuyoruz.

Bu vesileyle, henüz Edebiyat Topluluğu'na üye olmamış komşularımızın da topluluğumuza iştiraklerinden memnuniyet duyacağımızı bilmenizi isteriz.

Hepinize sağlık, mutluluk, huzur içerisinde geçireceğiniz, bol okumalı bir tatil diliyoruz.

KİTAPIN ADI	YAZARI	SUNUMU YAPACAK KİŞİ	SUNUM TARİHİ
ANAYURT OTELİ	YUSUF ATILGAN	İbrahim Boz	26 Ekim 2025
KARINCANIN SU İÇTİĞİ	YAŞAR KEMAL	Halil Genç	30 Kasım 2026
DAVA	FRANZ KAFKA	Ayşe Dönmez	28 Aralık 2026
BEYAZ GECELER (UZUN ÖYKÜ)	FYODOR DOSTOYEVSKİ	Sinan Kayalığıl	25 Ocak 2027
IŞIK BAHÇELERİ	AMİN MAALOUF	Aytül Aksongur	22 Şubat 2026
KOLERA GÜNLERİNDE AŞK	GABRİEL GARCÍA MARQUEZ	Suat Ilgaz	29 Mart 2027
KUŞATMA (ÖYKÜ KİTABI)	FÜRUZAN	Dilek Şimşek	26 Nisan 2027
HAKKARİ'DE BİR MEVSİM	FERİT EDGÜ	Meliha Bilge	31 Mayıs 2027

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

MİSYONUMUZ (ÖZGÖREVİMİZ)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak

VİZYONUMUZ (ÜLKÜMÜZ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli) mutlu olduğu bir mahalle olmak.

DEĞERLERİMİZ

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dâhil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak

Şeffaf Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Önyargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Bağımsız ve tarafsız: Dernek, Cumhuriyetin kuruluş değerleri ve Atatürk ilke, devrimleriyle çelişmemek kaydıyla farklı siyasi görüşlere eşit mesafede durur. Katılımcı Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşa ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir. Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551. Cadde 14-A
Çankaya / Ankara

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

0507 8685770

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

Sahibi: Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi AKSOY

Yayın Kurulu: Fatih Fethi AKSOY, Fatoş GÜR, H. Suat ILGAZ, Sinan KAYALIGİL, Vecdi SEViĞ

Dergi ve kapak tasarımı: Hakan AKINOĞLU

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

“Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz”

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI